

**BRUSSELSE
HOOFDSTEDELIJKE RAAD**

GEWONE ZITTING 1998-1999

3 MEI 1999

ONTWERP VAN ORDONNANTIE

**tot wijziging van de procedure
voor de uitwerking en wijziging
van de bijzondere bestemmingsplannen
en verschillende bepalingen van de
ordonnantie van 29 augustus 1991
houdende organisatie van de
planning en de stedenbouw
(Stuk nr. A-324/1 – 98/99)**

VOORSTEL VAN ORDONNANTIE

**tot wijziging van de artikelen 28 en 31
van de ordonnantie houdende de
organisatie van de planning en de
stedenbouw van 29 augustus 1991
(Stuk nr. A-304/1 – 98/99)**

(ingediend door de heer Dominique HARMEL, cs) (F)

VERSLAG

uitgebracht namens de Commissie voor
de Ruimtelijke ordening,
de Stedenbouw en het Grondbeleid

door mevr. Marion LEMESRE (F)
en mevr. Michèle CARTHÉ (F)

**CONSEIL DE LA REGION
DE BRUXELLES-CAPITALE**

SESSION ORDINAIRE 1998-1999

3 MAI 1999

PROJET D'ORDONNANCE

**modifiant la procédure d'élaboration
et de modification des plans
particuliers d'affectation du sol
et diverses dispositions de
l'ordonnance du 29 août 1991
organique de la planification
et de l'urbanisme
(Doc. n° A-324/1 – 98/99)**

PROPOSITION D'ORDONNANCE

**modifiant les articles 28 et 31
de l'ordonnance organique de
la planification et de
l'urbanisme du 29 août 1991
(Doc. n° A-304/1 – 98/99)**

(déposée par M. Dominique HARMEL et cs) (F)

RAPPORT

fait au nom de la Commission de
l'Aménagement du Territoire,
de l'Urbanisme et de la Politique foncière

par Mmes Marion LEMESRE (F)
et Michèle CARTHÉ (F)

Inhoudstafel

I. Voorstel van ordonnantie (van de heer Dominique HARMEL c.s.) tot wijziging van de artikelen 28 en 31 van de ordonnantie houdende de organisatie van de planning en de stedenbouw van 29 augustus 1991, nr. A-304/1 - 98/99	3
1. Algemene bespreking	3
II. Ontwerp van ordonnantie tot wijziging van de procedure voor de uitwerking en wijziging van de bijzondere bestemmingsplannen en verschillende bepalingen van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, nr. A-324/1 - 98/99	5
1. Uiteenzetting van de Minister	5
2. Algemene bespreking	10
3. Artikelsgewijze bespreking	18
III. Stemming over het geheel van het ontwerp van ordonnantie	20
IV. Lezing van het verslag	20
V. Tekst aangenomen door de commissie	21
VI. Bijlagen	26

Aan de werkzaamheden van de Commissie hebben deelgenomen :

1. Vaste leden : Mevr. Françoise Carton de Wiart, de heren Marc Cools, Jacques De Grave, mevr. Marion Lemesre, mevr. Isabelle Molenberg, mevr. Caroline Persoons, de heer Jacques Pivin, mevr. Michèle Carthé, de heren Jacques De Coster, Willy Decourty, Michel Lemaire.

2. Plaatsvervangers : De heren Bernard Clerfayt, Jean-Pierre Cornelissen, Stéphane de Lobkowicz, Joseph Parmentier, Dominique Harmel, Philippe Debry.

3. Andere leden : Mevr. Françoise Dupuis, de heren Denis Grimberghs, Yves de Jonghe d'Ardoye, Willem Draps.

Vergaderingen: 4 februari 1999 - 28 april 1999 en 3 mei 1999.

Zie :

Stukken van de Raad :

A-324/1 - 98/99 : Ontwerp van ordonnantie.

A-304/1 - 98/99 : Voorstel van ordonnantie.

Table des matières

I. Proposition d'ordonnance (de M. Dominique HARMEL et cs) modifiant les articles 28 et 31 de l'ordonnance organique de la planification et de l'urbanisme du 29 août 1991, n° A-304/1 - 98/99	3
1. Discussion générale	3
II. Projet d'ordonnance modifiant la procédure d'élaboration et de modification des plans particuliers d'affectation du sol et diverses dispositions de l'ordonnance du 29 août 1991 organique de la planification et de l'urbanisme, n° A-324/1 - 98/99	5
1. Exposé du Ministre	5
2. Discussion générale	10
3. Discussion des articles	18
III. Vote sur l'ensemble du projet d'ordonnance	20
IV. Lecture du rapport	20
V. Texte adopté par la commission	21
VI. Annexes	26

Ont participé aux travaux de la commission :

1. Membres effectifs : Mme Françoise Carton de Wiart, MM. Marc Cools, Jacques De Grave, Mmes Marion Lemesre, Isabelle Molenberg, Caroline Persoons, M. Jacques Pivin, Mme Michèle Carthé, MM. Jacques De Coster, Willy Decourty, Michel Lemaire.

2. Membres suppléants : MM. Bernard Clerfayt, Jean-Pierre Cornelissen, Stéphane de Lobkowicz, Joseph Parmentier, Dominique Harmel, Philippe Debry.

3. Autres membres : Mme Françoise Dupuis, MM. Denis Grimberghs, Yves de Jonghe d'Ardoye, Willem Draps.

Réunions: 4 février 1999 - 28 avril 1999 et 3 mai 1999.

Voir :

Documents du Conseil :

A-324/1 - 98/99 : Projet d'ordonnance.

A-304/1 - 98/99 : Proposition d'ordonnance.

**I. Voorstel van ordonnantie
(van de heer Dominique Harmel c.s.)
tot wijziging van de artikelen 28 en 31
van de ordonnantie houdende de organisatie
van de planning en de stedenbouw van
29 augustus 1991
nr. A-304/1 - 98/99**

1. Algemene bespreking

De heer Dominique Harmel leest de toelichting van zijn voorstel voor. Hij stelt vervolgens voor de Raad van State om advies te vragen of over zijn voorstel te stemmen.

De minister belast met ruimtelijke ordening en stedenbouw vindt dat het niet verstandig zou zijn dit voorstel aan te nemen en wijst erop dat hij als eerste de noodzaak heeft onderstreept de problematiek van de dubbele bevrozing te verduidelijken. Hij heeft dit gedaan in een circulaire, die de ordonnantie niet wijzigt, maar duidelijkheid wil scheppen. Het ontwerp van ordonnantie dat de Minister weldra aan de commissie wil voorleggen, zal terzake alle twijfel wegnemen.

Hij wijst erop dat dit voorstel onvolledig is omdat het alleen artikel 31 van de ordonnantie houdende organisatie van de planning en de stedenbouw wil wijzigen. Ten eerste, wordt er niets gezegd over de artikelen 118 en 123, die ook moeten worden vervolledigd. Ten tweede, wordt er ook niets gezegd over de in de artikelen 116, § 4 en 125, § 2 vastgestelde bevoegdheid van de gemachtigde ambtenaar. Ten derde, maakt dit voorstel alleen gewag van de stedenbouwkundige vergunningen en wordt er met geen woord gerept over de stedenbouwkundige attesten.

Mevrouw Françoise Dupuis herinnert eraan dat het probleem van de dubbele bevrozing gekend is en al opgeworpen is. Het verheugt haar dat de regering klaarheid wil scheppen. Het is echter positief dat de indiener met zijn voorstel het debat op gang heeft gebracht.

Dezelfde spreekster verwijst naar hetgeen Staatssecretaris Robert Hotyat heeft gezegd tijdens de voorbereiding van de ordonnantie houdende organisatie van de planning en de stedenbouw. Men mag niet uit het oog verliezen dat de uitlegging van de indiener prioritair is. Het standpunt van haar fractie stemt daarmee overeen. Ze verwijst bijgevolg naar hetgeen de heer Jean Demannez al had gezegd. Het is belangrijk goed over een en ander na te denken zodat elke dubbelzinnigheid terzake wordt uitgesloten.

Volgens de heer Philippe Debry waren de uitspraken van de minister belast met ruimtelijke ordening en stedenbouw overdreven en moeten ze worden gerelativeerd. Hij is het niet eens met de minister, die beweert dat zijn circulaire slechts een interpretatie geeft terwijl zij een wijziging bevat.

**I. Proposition d'ordonnance
(de M. Dominique Harmel et cs)
modifiant les articles 28 et 31
de l'ordonnance organique
de la planification et de l'urbanisme
du 29 août 1991
n° A-304/1-98/99**

1. Discussion générale

M. Dominique Harmel donne lecture des développements de sa proposition. Il suggère ensuite de demander l'avis au Conseil d'Etat ou alors de voter sur celle-ci.

Le Ministre de l'Aménagement du Territoire et de l'Urbanisme estime qu'il ne serait pas judicieux d'adopter la présente proposition. Il a été en effet le premier à souligner la nécessité d'une clarification de la problématique du double gel. Cela a justifié une circulaire qu'il a prise, qui ne modifie pas l'ordonnance mais tend à expliquer ce qui y est nébuleux. Le contenu du projet d'ordonnance que le Ministre compte prochainement présenter à la commission supprimera tout doute à cet égard.

Il précise que la présente proposition est incomplète car ne tend à modifier que l'article 31 de l'ordonnance organique de la planification et de l'urbanisme. Primo, il n'est pas fait état des articles 118 et 123 qui doivent également être complétés. Secundo, elle n'aborde pas les compétences du fonctionnaire délégué prévues aux articles 116, § 4, et 125, § 2. Tertio, la présente proposition ne fait état que des permis d'urbanisme et ignore la notion de certificat d'urbanisme.

Mme Françoise Dupuis rappelle que le problème du double gel est connu et a déjà été abordé. Elle se réjouit de la volonté du Gouvernement de clarifier cette question. Ce qu'il y a de positif dans la démarche de l'auteur de la proposition, c'est qu'il a initié le débat.

La même oratrice se réfère aux propos du Secrétaire d'Etat, M. Robert Hotyat, qui sont repris dans les travaux préparatoires de l'ordonnance organique de la planification et de l'urbanisme. Il importe de ne pas perdre de vue que c'est l'interprétation de l'auteur du projet qui prévaut. L'attitude de son groupe est cohérente. Elle se réfère dès lors aux propos qu'avait déjà tenus M. Jean Demannez. Il importe en tous cas de réfléchir afin qu'il n'y ait plus d'ambiguïté dans cette matière.

M. Philippe Debry estime que les propos initiaux du Ministre de l'Aménagement du Territoire et de l'Urbanisme étaient exagérés. Ceux-ci doivent être relativisés. Il ne partage pas le point de vue de celui-ci lorsqu'il affirme que sa circulaire n'est qu'interprétative alors qu'elle est modificative.

Dezelfde spreker wenst een nota over de vergunningen die sedert 19 augustus op grond van de circulaire zijn afgegeven. Het verheugt hem te vernemen dat een ontwerp van ordonnantie de uitlegging van voormalig Staatssecretaris Robert Hotyat bevestigt.

De minister belast met ruimtelijke ordening herinnert aan de gevolgen van zijn circulaire en verwijst naar de uitlegging die hij tijdens de plenaire vergadering heeft gegeven nadat hij juristen had geraadpleegd.

De heer Marc Cools betreurt dat de gemeenten zo weinig tijd krijgen om hun advies te geven. Het zou beter zijn hun 30 dagen meer te geven.

De heer Philippe Debry is het gedeeltelijk eens met de vorige spreker en herinnert eraan dat de inwoners slechts twee maanden krijgen om hun standpunt mee te delen. Als men deze termijn verlengt, krijgen ook de gemeenten de facto meer tijd. De termijn met één maand verlengen zou de procedure ten goede komen.

De heer Bernard Clerfayt zegt dat een verlening van de termijnen de ambtenaren nog meer werk bezorgt. Hij herinnert eraan dat de gemeentebesturen over weinig personeel beschikken.

Volgens mevrouw Françoise Dupuis is de verlening van de termijnen geen wondermiddel. Een en ander zou voor de gemeenten een zware dobber kunnen zijn.

De minister belast met ruimtelijke ordening en stedenbouw deelt het standpunt van de vorige spreekster. De totale duur van de procedure is heel lang. In de loop ervan kan er heel wat gebeuren.

De heer Dominique Harmel wijst erop dat zijn voorstel om de termijnen van het onderzoek te verlengen, voortvloeit uit een verzoek van de gemeenten. Men mag ook niet vergeten dat de opstelling van het GBP een uitzonderlijk feit is. Het voorstel van ordonnantie wijzigt artikel 118 en andere artikelen niet omdat de circulaire slechts een antwoord is op de aan artikel 31 te geven uitlegging. Er zal bij de Raad van State vaker beroep worden ingesteld.

Dezelfde spreker wenst dat de minister zijn administratie de lijst laat opstellen van alle vergunningen die op grond van de circulaire en het begrip goede ruimtelijke aanleg zijn afgegeven.

De heer Marc Cools deelt de commissieleden mee dat de bespreking van het voorstel zal toegevoegd worden aan die van het ontwerp van ordonnantie.

Le même orateur souhaite que lui soit communiquée une note sur les permis délivrés depuis le 19 août et qui auraient bénéficié des effets de la circulaire. Il est heureux d'entendre qu'un projet d'ordonnance confirme la seule interprétation de l'ancien Secrétaire d'Etat, M. Robert Hotyat.

Le Ministre de l'Aménagement du Territoire et de l'Urbanisme rappelle les effets de sa circulaire et se réfère à l'interprétation qu'il avait déjà donnée en séance plénière après avoir consulté des juristes.

M. Marc Cools regrette le faible délai laissé aux communes pour donner leur avis. Il serait judicieux de leur donner 30 jours de plus.

M. Philippe Debry est partiellement d'accord avec le précédent orateur. Il rappelle que les habitants n'ont, en ce qui les concerne, que deux mois pour donner leur avis. En prolongeant ce délai, on prolonge de facto le délai pour les communes. L'octroi d'un mois supplémentaire améliorerait la procédure.

M. Bernard Clerfayt souligne la difficulté de mobiliser davantage les fonctionnaires si un délai supplémentaire était ajouté. Il ne faut pas oublier que les cadres des administrations communales sont peu étoffés.

Selon Mme Françoise Dupuis, l'allongement des délais ne constitue pas la panacée. L'investissement s'avère en effet être lourd pour les communes.

Le Ministre de l'Aménagement du Territoire et de l'Urbanisme partage le point de vue de la précédente oratrice. La durée totale de la procédure est très longue. Des tas de choses peuvent se produire entre-temps.

M. Dominique Harmel rappelle que sa proposition d'allonger les délais d'enquête fait suite à une demande des communes. Il ne faut pas non plus oublier que l'élaboration d'un PRAS est un fait que l'on peut qualifier d'exceptionnel. Si sa proposition d'ordonnance ne modifie pas les articles 118 et autres, c'est parce que la circulaire ne constitue qu'une réponse à l'interprétation à donner à l'article 31. On assistera à une multiplication de recours au Conseil d'Etat.

Le même orateur souhaite que le Ministre demande à son administration la liste de tous les permis octroyés grâce à la circulaire, sur base de la notion du bon aménagement des lieux.

M. Marc Cools informe les membres de la commission que la discussion de la proposition sera jointe à celle du projet d'ordonnance.

II. Ontwerp van ordonnantie tot wijziging van de procedure voor de uitwerking en wijziging van de bijzondere bestemmingsplannen en verschillende bepalingen van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw
nr. A-324/1 - 98/99

1. Uiteenzetting van de Minister belast met Ruimtelijke Ordening, Openbare Werken en Vervoer

Dit ontwerp van ordonnantie wijzigt de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw. Deze wijziging gebeurt op drie verschillende punten :

- de wijziging van de procedure tot aanneming en wijziging van de bijzondere bestemmingsplannen;
- de opheldering van de gevolgen van het mechanisme van de "dubbele bevrozing" voor de aanvragen om stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen en -attesten;
- de verlenging van het in voege zijn van de richtinggevende bepalingen van het gewestelijk ontwikkelingsplan.

1. De opheldering van de gevolgen van het mechanisme van de "dubbele bevrozing"

Op 4 februari 1999 heb ik voor de commissie ruimtelijke ordening toelichting gegeven bij mijn standpunt over de problematiek van de dubbele bevrozing, die in wezen kan worden omschreven als volgt :

- a) de huidige tekst van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw betreffende het mechanisme van de dubbele bevrozing geeft aanleiding tot rechtsonzekerheid over de dubbele bevrozing; deze vaststelling is gebaseerd op het advies van specialisten in stedenbouwkundig recht (France Maussion, Antoinette Cornet en het advocatenkantoor Haumont-Scholasse werden geraadpleegd).

De Raad van State had in zijn advies van 3 december 1990 over het voorontwerp van ordonnantie van 29 augustus 1991 reeds gewezen op de problemen waartoe het mechanisme van de dubbele bevrozing kan leiden :

"Het lid is in zijn huidige vorm onbegrijpelijk. Volgens de afgevaardigden van de Executieve gaat het bij deze bepaling erom te verhinderen dat bijvoorbeeld een bouwvergunning zou worden afgeleverd, die in overeenstemming is met een ontwerp-plan maar strijdig met een plan waarvan de effecten zijn geschorst."

II. Projet d'ordonnance modifiant la procédure d'élaboration et de modification des plans particuliers d'affectation du sol et diverses dispositions de l'ordonnance du 29 août 1991 organique de la planification et de l'urbanisme
n° A-324/1 - 98/99

1. Exposé du Ministre de l'Aménagement du Territoire, des Travaux publics et du Transport

Le présent projet d'ordonnance modifie l'ordonnance du 29 août 1991 organique de la planification et de l'urbanisme sur trois points distincts :

- la modification de la procédure d'adoption et de modification des plans particuliers d'affectation du sol;
- la clarification des effets du mécanisme de "double gel" sur les demandes de permis et de certificat d'urbanisme ou de lotir;
- la prolongation des effets des dispositions indicatives du plan régional de développement.

1. Quant à la clarification des effets du mécanisme de "double gel"

Le 4 février 1999, j'ai exposé devant la commission de l'aménagement du territoire, ma position quant à la problématique du double gel qui peut, en substance, être rappelée comme suit :

- a) la rédaction actuelle de l'ordonnance du 29 août 1991 organique de la planification et de l'urbanisme relative au mécanisme de double gel est génératrice d'une insécurité juridique quant aux effets du double gel; ce constat s'appuie sur l'avis de spécialistes du droit de l'urbanisme (France Maussion, Antoinette Cornet et le cabinet d'avocats Haumont-Scholasse ont été consultés).

Le Conseil d'Etat avait déjà souligné les difficultés qui pourraient résulter du mécanisme de double gel dans son avis du 3 décembre 1990 sur l'avant-projet de l'ordonnance du 29 août 1991 en soulignant que :

"L'alinéa, tel qu'il est rédigé est incompréhensible. Selon les délégués de l'Exécutif, il s'agit, par cette disposition, d'empêcher que puisse être délivré un permis, de bâtir par exemple, qui serait conforme à un projet de plan mais contraire à un plan dont les effets seraient suspendus."

b) Ten aanzien van deze vaststelling die aan de bevoegde overheden werd meegedeeld aan de hand van de ministeriële omzendbrief nr. 13 van 1 oktober 1998, heb ik op 4 februari 1999 verklaard voor de commissie ruimtelijke ordening dat weldra een ontwerp van ordonnantie ter goedkeuring zou worden voorgelegd aan de Brusselse Hoofdstedelijke Raad.

Ik ben deze belofte ook nagekomen.

Dit ontwerp van ordonnantie verduidelijkt de gevolgen van de "dubbele bevrizing" en stelt uitdrukkelijk dat de uitreikende overheden, met name het college van burgemeester en schepenen, de gemachtigde ambtenaar, het stedenbouwkundig college en de Regering ieder stedenbouwkundig of verkavelingsattest of iedere stedenbouwkundige of verkavelingsvergunning voor projecten weigeren als deze niet overeenstemmen met de geschorste bepalingen van het ontwerp van GBP en met de geschorste bepalingen van een bijzonder bestemmingsplan, een gemeentelijk ontwikkelingsplan of van het gewestplan, en zelfs van een vorig gewestelijk bestemmingsplan.

Daartoe beoogt dit ontwerp van ordonnantie de wijziging van artikelen 31, 116, § 4, 118, § 3, en 125, § 2 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw.

2. Wat betreft de procedure voor de aanneming en wijziging van de bijzondere bestemmingsplannen

A. Dit ontwerp wijzigt de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw zodat – met inachtneming van de regels inzake het openbaar onderzoek en voorafgaande raadplegingen – de gemeenten die dat wensen en die van oordeel zijn dat hun stedenbouwkundige visie zoals weergegeven in het bijzonder bestemmingsplan dat ze willen laten aannemen voldoende overdacht en overlegd is, de mogelijkheid hebben om een ontwerp van bijzonder bestemmingsplan aan de Regering voor een eerste lezing voor te leggen.

Er dient te worden op gewezen dat deze procedure slechts kan gebeuren wanneer de gemeenteraad dit verkiest, dat ze slechts kan gebeuren na openbaar onderzoek, na de voorlegging van het dossier aan het advies van de overlegcommissie en desgevallend na de raadpleging van het bestuur of instanties en desgevallend na de raadpleging van de Gewestelijke Ontwikkelingscommissie.

Ze is bovendien uitgesloten wanneer de aanneming van het bijzonder bestemmingsplan de uitvoering van een effectenstudie impliceert of wanneer een dergelijk plan vereist is door een hoger plan om de aanleg van een gebied te bepalen.

b) Face à ce constat qui a été communiqué aux autorités compétentes par la circulaire ministérielle n° 13 du 1er octobre 1998, j'ai déclaré le 4 février 1999 devant la Commission de l'aménagement du territoire qu'un projet d'ordonnance serait bientôt soumis à l'approbation du Conseil de la Région de Bruxelles-Capitale.

Cet engagement a été tenu.

Le présent projet d'ordonnance propose une clarification des effets du mécanisme de "double gel" en énonçant explicitement que les autorités délivrantes, à savoir le Collège des bourgmestre et échevins, le fonctionnaire délégué, le Collège d'urbanisme et le Gouvernement refusent tout permis ou certificat d'urbanisme ou de lotir pour des projets qui ne seraient pas conformes avec les dispositions suspendues du projet de PRAS ou avec les dispositions suspendues d'un plan particulier d'affectation du sol, d'un plan communal de développement ou du plan de secteur, voire d'un plan régional d'affectation du sol antérieur.

A cette fin, le présent projet d'ordonnance modifie les articles 31, 116, § 4, 118, § 3, et 125, § 2, de l'ordonnance du 29 août 1991 organique de la planification et de l'urbanisme.

2. Quant à la procédure d'adoption et de modification des plans particuliers d'affectation du sol

A. Le présent projet modifie également l'ordonnance du 29 août 1991 organique de la planification et de l'urbanisme de manière à permettre, tout en assurant le respect des règles d'enquête publique et de consultations préalables, aux communes qui le souhaitent et qui estiment que leur réflexion urbanistique est suffisamment avancée et concertée, d'avoir la faculté de soumettre au Gouvernement, en première lecture, un projet de plan particulier d'affectation du sol.

Il importe de souligner que cette procédure ne peut précéder que du libre choix du conseil communal, qu'elle ne peut faire suite qu'à une enquête publique, à la soumission du dossier à l'avis de la commission de concertation, le cas échéant à la consultation de l'administration ou d'instances et, le cas échéant, à la consultation de la Commission régionale de développement.

Elle est de surcroît exclue lorsque l'adoption du plan particulier d'affectation du sol impliquerait la réalisation d'une étude d'incidences ou lorsqu'un tel plan est requis par un plan supérieur pour définir l'aménagement d'une zone.

B. Dit ontwerp van ordonnantie voegt een fase toe aan de huidige procedure voor de uitwerking en wijziging van de bijzondere bestemmingsplannen in het stadium waarin de gemeenteraad beslist of hij al dan niet opteert om een ontwerp van bijzonder bestemmingsplan dat door de gemeenteraad definitief is aangenomen, onmiddellijk aan de Regering voor te leggen.

Deze nieuwe procedurefase treedt in werking nadat :

- 1° het basisdossier werd goedgekeurd door de gemeenteraad;
- 2° het basisdossier werd onderworpen aan het openbaar onderzoek;
- 3° het basisdossier met de bezwaren en bemerkingen van het onderzoek werd onderworpen aan het advies van de overlegcommissie;
- 4° besturen of instanties op verzoek van de overlegcommissie werden geraadpleegd;
- 5° het basisdossier, samen met adviezen, bemerkingen en bezwaren, ter advies werd voorgelegd aan de Gewestelijk Ontwikkelingscommissie indien het basisdossier bepalingen omvat die afwijken van de hogere plannen.

In dit stadium van de procedure voorziet de ordonnantie van 29 augustus 1991 er thans in dat het dossier aan de Regering ter goedkeuring wordt bezorgd zonder er evenwel in te voorzien dat de gemeenteraad kan overgaan tot een nieuwe beoordeling van zijn ontwerp alvorens het aan de Regering te bezorgen.

Artikel 5 van dit ontwerp van ordonnantie voegt een nieuw artikel 53*bis* toe aan de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw dat de gemeenteraad in staat moet stellen over te gaan tot een nieuwe beoordeling van het basisdossier van het bijzonder bestemmingsplan alvorens dit ter goedkeuring aan de Regering voor te leggen.

De gemeenteraad kan twee verschillende beslissingen nemen :

- 1) ofwel gaat hij over tot de definitieve aanneming van het basisdossier, dat dan ter goedkeuring aan de Regering wordt voorgelegd overeenkomstig de procedure waarin thans is voorzien in de ordonnantie van 29 augustus 1991;
- 2) ofwel is de gemeenteraad van oordeel dat de analyse van de aanleg van het grondgebied zoals weergegeven in het basisdossier zodanig is gefinaliseerd qua visie en overleg dat de gemeenteraad het ontwerp van bijzonder bestemmingsplan definitief kan aannemen; de gemeenteraad oordeelt wanneer de stedenbouwkundige visie in het basisdossier voldoende tot rijpheid is gekomen wat betreft

B. Le présent projet d'ordonnance ajoute une étape dans la procédure actuelle d'élaboration et de modification des plans particuliers d'affectation du sol au stade de laquelle le conseil communal pourra décider s'il opte ou non pour la transmission directe au Gouvernement d'un projet de plan particulier d'affectation du sol adopté définitivement par le conseil communal.

Cette étape nouvelle de la procédure ne pourra intervenir qu'après que :

- 1° le dossier de base ait été approuvé par le conseil communal;
- 2° le dossier de base ait été soumis à l'enquête publique;
- 3° le dossier de base avec les réclamations et observations de l'enquête ait été soumis à l'avis de la commission de concertation;
- 4° des administrations ou instances aient été consultées par la commission de concertation à sa demande;
- 5° le dossier de base, accompagné des avis, observations et réclamations, ait été soumis à l'avis de la Commission régionale de développement si le dossier de base contient des dispositions qui dérogent aux plans supérieurs.

A ce stade de la procédure, l'ordonnance du 29 août 1991 prévoit aujourd'hui que le dossier soit envoyé à l'approbation du Gouvernement sans cependant prévoir que le conseil communal puisse procéder à une nouvelle appréciation de son projet avant de l'envoyer au Gouvernement.

L'article 5 du présent projet d'ordonnance insère un nouvel article 53*bis* dans l'ordonnance du 29 août 1991 organique de la planification et de l'urbanisme dont l'objet est de permettre au conseil communal, avant de soumettre le dossier de base du plan particulier d'affectation du sol à l'appréciation du Gouvernement, de procéder à une nouvelle appréciation de ce dernier.

Le conseil communal peut opter pour deux décisions différentes :

- 1) soit il adopte définitivement le dossier de base; ce dernier sera transmis au Gouvernement pour approbation conformément à la procédure prévue aujourd'hui par l'ordonnance du 29 août 1991;
- 2) soit le conseil communal estime que l'analyse de l'aménagement du territoire exprimée au travers du dossier de base est à ce point finalisée dans sa réflexion et dans sa concertation qu'il permet au conseil communal d'adopter définitivement le projet de plan particulier d'affectation du sol; le conseil communal peut estimer cela lorsque la réflexion urbanistique menée au travers du dossier de base

de aanleg van een gedeelte van het gemeentelijk grondgebied om te beslissen tot de definitieve aanneming van het ontwerp van bijzonder bestemmingsplan.

Er dient evenwel te worden op gewezen dat deze mogelijkheid tot aanneming van het bijzonder bestemmingsplan slechts bestaat indien de samenstelling van het basisdossier en van het ontwerp van BBP overeenstemt met de inhoud bedoeld in artikel 49 van de ordonnantie van 29 augustus 1991, het ontwerpplan niet is onderworpen aan een effectenstudie krachtens artikel 58*bis* A, en een dergelijk plan niet is vereist door een hoger plan om de aanleg van een gebied te bepalen.

Er dient te worden op gewezen dat met toepassing van de rechtspraak van de Raad van State, de gemeenteraad die opteert voor de aanneming van het bijzonder bestemmingsplan slechts mag afwijken van het basisdossier indien en in zoverre bemerkingsen in die zin zijn gemaakt tijdens het openbaar onderzoek (RvS, Decoster, nr. 20.450, 24 juni 1980).

Derhalve, indien de gemeenteraad het initiatief neemt tot het aannemen van de wijzigingen aan het basisdossier die niet zijn voorgesteld in de bezwaarschriften en bemerkingsen, dient hij de onderzoeks- en raadplegingsprocedure te herbeginnen. (RvS, Vermer, nr. 22.072, 23 februari 1982; Dubuisson, nr. 32.462, 26 april 1989; F. Haumont, L'urbanisme en région wallonne, Larcier, 1996).

C. Indien de gemeenteraad geopteerd heeft voor een definitieve aanneming van het ontwerp van bijzonder bestemmingsplan bepaalt het nieuwe artikel 53*ter* van de ordonnantie van 29 augustus 1991 dat de gemeente het dossier ter goedkeuring bezorgt aan de Regering.

De Regering beschikt, vanaf de ontvangst van het volledige dossier, over een termijn van negentig dagen om uitspraak te doen over het bijzonder bestemmingsplan.

Ze kan drie standpunten innemen :

- 1) ofwel gaat de Regering akkoord met de grote lijnen van het bijzonder bestemmingsplan, maar meent zij evenwel dat een aantal aspecten ervan dienen te worden gewijzigd; in dit geval hecht ze haar goedkeuring aan het dossier dat haar ter goedkeuring is voorgelegd als basisdossier en geeft ze de bijzondere voorwaarden die ze vervuld wil; de gemeenteraad dient zijn visie te her bekijken en een ontwerpplan aan te nemen overeenkomstig artikel 56 van de ordonnantie. Dit wordt vanzelfsprekend onderworpen aan een nieuw openbaar onderzoek, aan nieuwe raadplegingen alvorens het door de Regering wordt goedgekeurd nadat de gemeenteraad het bijzonder bestemmingsplan heeft aangenomen;
- 2) ofwel onderschrijft de Regering volledig de beoordeling over de aanleg van het grondgebied die de gemeente heeft

a été suffisamment mûrie quant à l'aménagement d'une partie du territoire communal pour lui permettre de décider d'adopter définitivement le projet de plan particulier d'affectation du sol.

Il convient cependant de rappeler que cette faculté d'adopter le plan particulier d'affectation du sol n'existe que pour autant que la composition du dossier de base et du projet de PPAS corresponde au contenu énoncé par l'article 49 de l'ordonnance du 29 août 1991, que le projet de plan n'est pas soumis à une étude d'incidences en vertu de l'article 58*bis* A et qu'un tel plan n'est requis par un plan supérieur pour définir l'aménagement d'une zone.

Il échet de rappeler qu'en application de la jurisprudence du Conseil d'Etat, le conseil communal qui opte pour l'adoption du plan particulier d'affectation du sol ne peut s'écarter du dossier de base que si et dans la mesure où des observations ont été faites en ce sens lors de l'enquête publique (C.E., Decoster, n° 20.450, 24 juin 1980).

Dès lors, si le conseil communal prend l'initiative d'adopter des modifications au dossier de base qui n'auraient pas été proposées dans ces réclamations et observations, il lui appartient de recommencer la procédure d'enquête et de consultation (C.E. Vermer, n° 22.072, 23 février 1982; Dubuisson, n°32.462, 26 avril 1989 ; F. Haumont, L'urbanisme en Région wallonne, Larcier, 1996).

C. Si le conseil communal a opté pour une adoption définitive du projet de plan particulier d'affectation du sol, le nouvel article 53*ter* prévoit la transmission du dossier au Gouvernement pour solliciter son approbation.

Le Gouvernement dispose, à dater de la réception du dossier complet d'un délai de nonante jours pour statuer sur le plan particulier d'affectation du sol.

Trois attitudes s'offrent à lui :

- 1) soit le Gouvernement s'accorde sur les grandes lignes du plan particulier d'affectation du sol, mais estime cependant que ce dernier doit être modifié dans un certain nombre d'aspects; dans ce cas, il approuve le dossier qui est soumis à son approbation au titre de dossier de base et il énonce les conditions particulières qu'il souhaite voir rencontrer; le conseil communal sera dès lors amené à renouveler sa réflexion et à adopter un projet de plan conformément à l'article 56 de l'ordonnance qui sera bien évidemment soumis à une nouvelle enquête publique, à de nouvelles consultations avant de pouvoir faire l'objet d'une approbation par le Gouvernement après que le conseil communal ait adopté le plan particulier d'affectation du sol;
- 2) soit le Gouvernement partage entièrement l'appréciation de l'aménagement du territoire qui a été réalisée par la

gemaakt aan de hand van een ontwerp van bijzonder bestemmingsplan; in dit geval hecht ze haar goedkeuring aan het bijzonder bestemmingsplan; het bijzonder bestemmingsplan wordt bijgevolg bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*; het treedt vijftien dagen na de bekendmaking ervan in werking;

- 3) ofwel gaat de Regering in het geheel niet akkoord met het bijzonder bestemmingsplan; in dit geval wordt de goedkeuring geweigerd.

Indien de Regering geen uitspraak doet binnen de haar opgelegde termijn van negentig dagen wordt de procedure voortgezet overeenkomstig de huidige procedure : na de voorlopige aanneming van een ontwerp van bijzonder bestemmingsplan zal de gemeenteraad het meer bepaald onderwerpen aan een nieuw openbaar onderzoek en nieuwe raadplegingen.

D. Naast deze nieuwe mogelijkheid die aan de gemeenteraad wordt gelaten, verandert dit ontwerp van ordonnantie eveneens de termijnen binnen welke de Regering haar goedkeuring kan geven.

De ordonnantie van 29 augustus 1991 bepaalt thans dat de Regering 60 dagen de tijd heeft om uitspraak te doen over het basisdossier en 3 maanden om zich uit te spreken over het bijzonder bestemmingsplan dat door de gemeenteraad voorlopig is aangenomen, waarbij deze laatste termijn door de Regering kan worden verlengd met nog eens 3 maanden.

Dit ontwerp draait deze termijnen om door de Regering 90 dagen de tijd te laten om uitspraak te doen over het basisdossier en 60 dagen over het bijzonder bestemmingsplan dat is aangenomen door de gemeenteraad, waarbij deze laatste termijn met 60 dagen kan worden verlengd door de Regering. Deze laatste verlengingstermijn gaat aldus van 3 maanden naar zestig dagen.

Deze omdraaiing is gerechtvaardigd omdat op het tijdstip dat de Regering het basisdossier behandelt, ze het belangrijkste analysewerk verricht met betrekking tot de keuzes inzake de aanleg van het grondgebied zoals die zijn weergegeven aan de hand van het basisdossier.

De Regering steunt dan met name op de beoordeling die ze gegeven heeft naar aanleiding van het onderzoek van het basisdossier om zich uit te spreken over de goedkeuring van het ontwerp van bijzonder bestemmingsplan waarbij artikel 7 van dit ontwerp van ordonnantie de termijn waarover de Regering beschikt om haar goedkeuring te geven met dertig dagen vermindert zodat deze van negentig dagen op zestig dagen wordt teruggebracht.

E. De wijziging van de regels van de procedure voor de aanneming en uitwerking van de bijzondere bestemmingsplannen zoals bepaald door dit ontwerp van ordonnantie (1) stelt de gemeenteraad aldus in staat zich opnieuw uit te

commune au travers du projet de plan particulier d'affectation du sol; dans ce cas, il approuve le plan particulier d'affectation du sol; le plan particulier d'affectation du sol est, par la suite, publié au *Moniteur belge*; il entrera en vigueur quinze jours après sa publication;

- 3) soit le Gouvernement est en désaccord complet avec le plan particulier d'affectation du sol; dans ce cas, l'approbation est refusée.

Si le Gouvernement ne statue pas dans le délai de nonante jours qui lui est imparti, la procédure se poursuit conformément à la procédure actuelle, à savoir que le conseil communal, après avoir adopté provisoirement un projet de plan particulier d'affectation du sol, le soumettra à une nouvelle enquête publique et à de nouvelles consultations.

D. A côté de cette nouvelle faculté laissée à l'appréciation du conseil communal, le présent projet d'ordonnance réorganise également les délais d'approbation du Gouvernement.

L'ordonnance du 29 août 1991 prévoit, aujourd'hui, que le Gouvernement dispose de 60 jours pour se prononcer sur le dossier de base et de 3 mois pour se prononcer sur le plan particulier d'affectation du sol adopté par le conseil communal, ce dernier délai pouvant être augmenté de 3 autres mois par le Gouvernement.

Le présent projet prévoit d'intervenir ces délais en laissant 90 jours au Gouvernement pour se prononcer sur le dossier de base, et 60 jours pour se prononcer sur le plan particulier d'affectation du sol adopté par le conseil communal, ce dernier délai pouvant être augmenté de 60 jours par le Gouvernement. Ce dernier délai de prolongation passe ainsi de 3 mois à 60 jours.

Cette intervention se justifie par le fait que c'est au moment de l'instruction du dossier de base par le Gouvernement que le travail d'analyse le plus important est réalisé par ce dernier quant aux choix d'aménagement du territoire exprimés au travers du dossier de base.

En effet, le Gouvernement se fondera notamment sur son appréciation émise à l'occasion de l'examen du dossier de base pour se prononcer sur l'approbation du projet de plan particulier d'affectation du sol dont l'article 7 du présent projet d'ordonnance réduit le délai d'approbation par le Gouvernement de trente jours pour le faire passer de nonante jours à soixante jours.

E. En conclusion, la modification des règles de procédure d'adoption et d'élaboration des plans particuliers d'affectation du sol poursuivies par le présent projet d'ordonnance (1) permet ainsi au conseil communal de se prononcer à

spreken over het basisdossier na het openbaar onderzoek en de raadplegingen, (2) stelt deze in staat te opteren voor hetzij de definitieve aanneming van het basisdossier hetzij voor de aanneming van het ontwerpplan en (3) zorgt voor een betere verdeling van de behandelingstermijnen van de Regering.

3. Wat betreft de verlenging van het in voege zijn van de richtinggevende bepalingen van het gewestelijk ontwikkelingsplan

In dit ontwerp van ordonnantie blijft het gewestelijk ontwikkelingsplan in voege tot uiterlijk 31 december 2000 zodat de volgende Regering over voldoende tijd beschikt om een nieuw gewestelijk ontwikkelingsplan uit te werken.

2. Algemene bespreking

Het verheugt de heer Dominique Harmel dat hij eindelijk gehoor heeft gekregen. In het ontwerp van de minister vindt hij alle argumenten terug die hij in zijn voorstel had aangevoerd.

De volksvertegenwoordiger is ook ingenomen met het feit dat de minister in zijn memorie van toelichting (blz. 7) de inhoud van de voorbereidende werkzaamheden van het onderzoek van het voorstel van ordonnantie heeft opgenomen. De eminente juristen die de minister om advies heeft gevraagd, zijn zich eindelijk bewust geworden van het gevaar voor de rechtsonzekerheid en van de problemen inzake beroep die er onvermijdelijk zouden rijzen.

Het verheugt hem ook dat in de memorie van toelichting te lezen staat dat:

“Het immers democratisch [is] dat deze bepalingen, om van kracht te worden, eerst aan een openbaar onderzoek en aan de voorgeschreven raadplegingen dienen te zijn onderworpen, net als de plannen die ze willen wijzigen”.

De heer Dominique Harmel wenst te weten hoe een vergunning die afgegeven wordt op grond van een bestemming vervat in het ontwerp van GBP maar die niet in overeenstemming is met de geschorste plannen geldig is ingeval het ontwerp van GBP niet binnen de gestelde termijn wordt aangenomen en de oorspronkelijke bestemming opnieuw geldig wordt?

De heer Dominique Harmel wenst ook te weten wat er zal gebeuren met circulaire nr. 13, die de minister in oktober 1998 heeft uitgevaardigd om het probleem van de dubbele bevrizing te kunnen omzeilen, verwijzend naar het vrij vage begrip “goede ruimtelijke aanleg”. De minister heeft dit procédé aangewend omdat deze aangelegenheid niet tot zijn

nouveau sur le dossier de base à l'issue de l'enquête publique et des consultations, (2) permet à celui-ci d'opter soit pour l'adoption définitive du dossier de base ou soit pour l'adoption du projet de plan et (3) opère une répartition plus opportune des délais d'instruction du Gouvernement.

3. Quant à la prolongation des effets des dispositions indicatives du plan régional de développement

Le présent projet d'ordonnance prévoit de prolonger les effets du plan régional de développement jusqu'au 31 décembre 2000 au plus tard de manière à permettre au prochain Gouvernement de disposer du temps nécessaire pour élaborer un nouveau plan régional de développement.

2. Discussion générale

M. Dominique Harmel se dit satisfait d'avoir enfin été entendu. Il retrouve dans le projet du Ministre l'ensemble des arguments qu'il avait développés dans sa proposition.

Le député constate avec plaisir que le Ministre a repris dans son exposé des motifs (page 7) le contenu des travaux préparatoires de la discussion de la proposition d'ordonnance. Les éminents juristes consultés par le Ministre ont enfin pris conscience du risque d'insécurité juridique et des problèmes de recours qui allaient inévitablement se poser.

Il se réjouit également de lire dans les développements :

“Il paraît en effet démocratique que, pour devenir effectives, ces dispositions doivent d'abord avoir été soumises à enquête publique et aux consultations prescrites, comme les plans qu'elles sont appelées à modifier”.

M. Dominique Harmel se demande quelle sera la validité d'un permis délivré sur base d'une affectation reprise dans le projet de PRAS mais non conforme aux plans suspendus dans le cas où le projet de PRAS n'est pas adopté dans le délai requis et que l'affectation initiale redevient applicable ?

M. Dominique Harmel souhaiterait également savoir ce qu'il adviendra de la circulaire n° 13 que le Ministre a prise en octobre 1998 pour pouvoir contourner la problématique du double gel en se référant à la notion assez floue du “bon aménagement des lieux”. Le Ministre a eu recours à cette technique parce que ce problème se situait en dehors de ses

bevoegdheden behoorde en door middel van een ontwerp zou moeten worden geregeld. Hij is dan ook bijzonder opgetogen dat het ontwerp van ordonnantie dat besproken wordt een einde maakt aan deze toestand.

Kan de minister informatie verschaffen over de vergunningen die op grond van circulaire nr. 13 zijn afgegeven en de Raad de adviezen meedelen van de juristen die hij voor de opstelling ervan had geraadpleegd?

In verband met het GewOP wijst de heer Dominique Harmel erop dat men na vier jaar terug aan het vertrekpunt staat. Dit ontwerp van ordonnantie verlengt de gevolgen van het eerste gewestelijk ontwikkelingsplan tot 31 december 2000. Aldus heeft de volgende regering de nodige tijd om een nieuw op te stellen.

De volksvertegenwoordiger is het met de minister eens wat de BBP's betreft. Hij heeft inderdaad de indruk dat de Raad van State de bedoeling van de wetgever niet goed heeft begrepen. Het was duidelijk dat deze preciseerde dat een BBP niet opgeheven wordt als het in overeenstemming is met het GewOP. De Raad van State was het hier echter niet mee eens.

Het ontwerp van de minister stoort de volksvertegenwoordiger niet. Het openbaar onderzoek en de democratische controle blijven immers behouden waardoor elke gemeente zal kunnen beslissen of zij het ontwerp van BBP meteen goedkeurt. De volksvertegenwoordiger stelt vast dat aldus voorkomen wordt dat er beroepen ingesteld worden.

Het verheugt de heer Dominique Harmel ten slotte dat de minister niet in der haast een ontwerp van GBP wou opstellen en de volgende regering de mogelijkheid heeft geboden binnen de nodige termijnen haar project voor stad op te stellen. Zijn fractie zal met genoegen haar steun verlenen aan deze wetgeving, die komaf zal maken met de rechtsonzekerheid die al maanden heerst.

De heer Philippe Debry zal de drie belangrijkste delen van het ontwerp van ordonnantie bespreken, maar begint met de minder belangrijke punten.

In vergelijking met het GewOP, vindt hij ten eerste dat artikel 203 in 1993 wat te ondoordacht opgesteld is. Men heeft de woorden niet goed afgewogen en er wordt niet verwezen naar artikel 23. Hij meent dat men het beter wijzigt en aldus voor meer rechtszekerheid zorgt.

Hij is verbaasd over de "dringende noodzakelijkheid" die de minister in zijn voorontwerp van ordonnantie (zie A-324/1 – 98/99, blz. 25) aanvoert: "(...) dat, wanneer het gewestelijk ontwikkelingsplan op 13 juni 1999 ophoudt te bestaan zonder dat dit vervangen zou worden door een nieuw gewestelijk ontwikkelingsplan, het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en zijn inwoners geen garanties meer zouden hebben die een dergelijk planningsinstrument biedt, meer bepaald krachtens

compétences et devait être réglé par un projet. Il est dès lors particulièrement heureux de pouvoir mettre fin à cette situation grâce au projet d'ordonnance en discussion.

Le Ministre peut-il donner des informations sur les permis octroyés sur base de cette circulaire n° 13 et communiquer au Conseil les avis des juristes qu'il avait consultés avant l'élaboration de celle-ci.

M. Dominique Harmel constate qu'en ce qui concerne le PRD, après quatre ans on se retrouve à la case départ. Le présent projet d'ordonnance prévoit en effet de prolonger les effets du premier Plan régional de développement jusqu'au 31 décembre 2000, de manière à permettre au prochain gouvernement de disposer du temps nécessaire pour en élaborer un nouveau.

Quant aux PPAS, le député peut suivre le Ministre. Il lui semble en effet que le Conseil d'Etat n'a pas très bien perçu la volonté du législateur. Il était clair que celle-ci précisait que si un PPAS n'était pas abrogé, c'est qu'il était en tout point conforme au PRD. Le Conseil d'Etat n'a cependant pas suivi cette thèse.

Le projet du Ministre ne dérange pas le député, dans la mesure où on maintient l'enquête publique et le contrôle démocratique pour permettre à chaque commune de se prononcer sur l'opportunité d'adopter directement un projet de PPAS. Le député constate que cela évitera une série de recours.

M. Dominique Harmel constate enfin avec satisfaction que le Ministre a eu l'intelligence de ne pas adopter à la sauvette un projet de PRAS décrié depuis de nombreux mois et de permettre au prochain gouvernement d'élaborer dans les délais nécessaires son projet de ville. Son groupe soutiendra avec plaisir cette législation qui mettra fin à l'insécurité juridique qui règne depuis de nombreux mois.

M. Philippe Debry abordera les trois volets principaux du projet d'ordonnance. Il commencera par les points mineurs.

Premièrement, il estime par rapport au PRD que l'article 203 a été rédigé en 1993 un peu rapidement sans peser le poids des mots et en l'absence d'une référence à l'article 23. Il estime qu'il est plus prudent de le modifier pour plus de sécurité juridique.

Il est surpris par la justification de l'urgence reprise par le Ministre dans son avant-projet d'ordonnance (cf. A-324/1 – 98/99 page 25) : "... que la cessation des effets du Plan régional de développement le 13 juin 1999 sans qu'un nouveau Plan régional de développement lui soit substitué priverait la Région de Bruxelles-Capitale et ses citoyens de garanties offertes par l'existence d'un tel instrument planologique notamment en vertu de l'article 23, alinéa 3, de

artikel 23, derde lid, van de ordonnantie van 29 augustus 1991 wat betreft de bijstand van het gewest aan de natuurlijke of private of publieke rechtspersonen;”.

Voor de volksvertegenwoordiger is het duidelijk dat de wetgeving en de uitvoeringsbesluiten niet van de ene dag op de andere ophouden te bestaan. Het gaat immers maar over het richtinggevend gedeelte van het GewOP. Hij wijst er bovendien op dat de huidige meerderheid weinig gebruik heeft gemaakt van het begrip gewestelijk ontwikkelingsplan. Ofschoon de overheid zich voor haar investeringsprogramma's aan het richtinggevend gedeelte van het GewOP moet houden, had de spreker graag vernomen welke concrete aspecten inzake onzekerheid de minister in de voormelde paragraaf bedoelt.

Volgens de volksvertegenwoordiger zal de wijziging van artikel 203 de tekst van de ordonnantie verduidelijken. Zij steunt bijgevolg die wijziging.

In verband met het tweede gedeelte van het ontwerp van ordonnantie, te weten de dubbele bevrozing, deelt de volksvertegenwoordiger mee dat hij, net als zijn college, verheugd is dat de circulaire, die in strijd was met de geest en de tekst van de ordonnantie houdende organisatie van de planning en de stedenbouw van 29 augustus 1991, met de parlementaire voorbereiding van deze ordonnantie en met het advies van de Raad van State, wordt opgeheven. In dit verband verwijst hij naar het advies van de Raad van State dat in het stuk opgenomen wordt:

“De huidige tekst van artikel 31, tweed en derde lid, van de ordonnantie van 29 augustus 1991 legt aldus de regel vast luidens welke, in geval van tegenstrijdigheid tussen de bepalingen van een ontwerp van gewestelijk bestemmingsplan en die van een geldend plan, de overheden waarbij een aanvraag om vergunning – of om attest – is ingediend, daarop niet gunstig mogen beschikken binnen twaalf maanden na de inwerkingtreding van het ontwerpplan.”.

De volksvertegenwoordiger stelt vast dat de Raad van State zijn interpretatie bevestigt.

De heer Philippe Debry wil net zoals de heer Dominique Harmel weten welke vergunningen de minister heeft verleend in die periode van negen maanden tijdens welke die soepele interpretatie zoals voorgeschreven in de circulaire nr 13 werd toegepast.

Tot slot meent hij dat die circulaire virtueel vervalt zodra de ordonnantie die wordt besproken, in het *Belgisch Staatsblad* zal zijn bekendgemaakt. Zal de minister die circulaire echter formeel intrekken?

Wat het derde aspect betreft, is de heer Debry het niet eens met de heer Dominique Harmel, die een van de stellers van de organieke ordonnantie is en iets lijkt af te wijzen dat hij mede tot stand gebracht heeft.

De heer Dominique Harmel preciseerd dat hij niet gekant is tegen de versnelling van de procedure om de rechtsonze-

l'ordonnance du 29 août 1991 quant aux aides délivrées par la Région aux personnes physiques ou morales, privées ou publiques”.

Pour le député, il est clair que la législation et les arrêtés d'application ne disparaîtraient pas du jour au lendemain dans la mesure où il ne s'agit que de la partie indicative du PRD. Il note par ailleurs que le concept de Plan régional de développement a été très peu utilisé par la majorité actuelle. Même si le volet indicatif du PRD s'impose aux pouvoirs publics dans le cadre de programmes d'investissements, le député serait heureux d'apprendre quels éléments concrets d'insécurité sont visés par le Ministre dans ce paragraphe-là.

Le député estime que la modification de l'article 203 permettra de clarifier le texte de l'ordonnance et approuve donc celle-ci.

En ce qui concerne le deuxième volet du projet d'ordonnance en l'occurrence le double gel, le député ne peut que se réjouir, tout comme son collègue, que la circulaire, qui était contraire à l'esprit et la lettre de l'ordonnance organique de la planification et de l'urbanisme du 29 août 1991, ainsi qu'aux travaux préparatoires de celle-ci et à l'avis du Conseil d'Etat, soit abrogée. Il cite à ce sujet l'avis du Conseil d'Etat repris dans le document :

“Le texte actuel de l'article 31, alinéas 2 et 3, de l'ordonnance du 29 août 1991 consacre ainsi la règle selon laquelle, en cas de contradiction entre les dispositions d'un projet de plan régional d'affectation du sol et celles d'un plan en vigueur, les autorités saisies d'une demande de permis – ou de certificats – ne peuvent y réserver une suite favorable dans les douze mois de l'entrée en vigueur du projet de plan”.

Le député constate que le Conseil d'Etat ne fait ici que confirmer son interprétation.

M. Philippe Debry, tout comme M. Dominique Harmel, souhaite néanmoins savoir quels sont les permis qui ont été octroyés par le Ministre durant la période de neuf mois d'application de cette conception laxiste reprise dans la circulaire n° 13.

Enfin, il suppose que cette circulaire sera virtuellement sans effet dès la publication au *Moniteur belge* de l'ordonnance en discussion. Le Ministre la retirera-t-il néanmoins formellement ?

Quant au troisième volet, M. Philippe Debry ne partage pas l'opinion de M. Dominique Harmel qui est par ailleurs un des concepteurs de l'ordonnance organique et qui semble là renier quelque chose qu'il a aidé à concevoir.

M. Dominique Harmel précise qu'il ne s'oppose pas à l'accélération de la procédure pour lutter contre l'insécurité

kerheid te bestrijden op voorwaarde dat niet geraakt wordt aan het openbaar onderzoek, zelfs als men meteen van het basisdossier naar het ontwerp overstapt. Die oplossing tornt niet aan de principes waaraan hij gehecht is.

De heer Philippe Debry meent evenwel dat de heer Dominique Harmel zich vergist in zoverre het ontwerp dat besproken wordt over veel meer gaat dan de problematiek van de BBP's die ten dele of volledig worden opgeheven door het GBP dat zorgt voor een totale ommekeer en deze procedure zal hierin niets veranderen.

De heer Willem Draps doet opmerken dat de heer Philippe Debry vergeet dat er gebieden zijn waarvoor er geen BBP's bestaan en waarvoor er dringend maatregelen moeten worden genomen.

De heer Philippe Debry merkt op dat er weliswaar een probleem rijst met de termijn voor het opstellen van de BBP's maar dat het een vergissing is om de termijnen voor het openbaar onderzoek steeds te willen inkorten.

Hij wijst erop dat men onder meer veel tijd verliest met de aanwijzing van de ontwerper. De regering wil weliswaar de termijnen voor de BBP's inkorten maar men moet zowel de reële als de reglementaire termijnen bekijken.

De heer Philippe Debry is van oordeel dat de zaken uit de hand gelopen zijn. De inhoud van het basisdossier dat door de Regering was vastgesteld in 1992 was te precies. De basisdossiers worden als BBP's beschouwd, wat veel tijd doet verliezen.

De minister antwoordt dat dit soms te verklaren valt door de muggenzifterij van de administratie en zelfs van een enkele ambtenaar die de besluiten soms verkeert interpreteert.

De heer Philippe Debry meent dat het niet opgaat om een ambtenaar in het kader van de bespreking van het ontwerp van ordonnantie te beschuldigen.

De heer Cools bevestigt dat de interpretatie van de tekst van de besluiten door de ambtenaren van BRLH en van de dienst voor monumenten en landschappen zo ver gaat dat de gemeente Ukkel besloten heeft om geen nieuwe BBP's op te stellen zolang de procedures niet zijn vereenvoudigd.

De minister vraagt aan de heer Debry om dit aan de ambtenaar in kwestie duidelijk te maken.

De heer Philippe Debry meent dat het niet opgaat dat de minister zoiets zegt. Hiermee erkent hij dat hij niet in staat is om zijn administratie te besturen.

Hij merkt voorts op dat de BBP's voor de goedkeuring van de ordonnantie houdende organisatie van de planning en de stedenbouw van 1991 niet veel sneller werden opgesteld dan nu het geval is. De dossiers gingen over en weer

juridique, du moment que l'enquête publique est respectée et ce, même si on passe directement du dossier de base au projet. Cette solution ne semble pas mettre à mal les principes auxquels il est attaché.

M. Philippe Debry pense cependant que M. Dominique Harmel se trompe dans la mesure où le projet en discussion dépasse largement la problématique des PPAS, partiellement ou totalement abrogés par le PRAS celui-ci écrase tout et cette procédure n'apportera aucun changement.

M. Willem Draps fait remarquer que M. Philippe Debry oublie qu'il y a des zones non-couvertes par des PPAS pour lesquelles l'urgence s'impose.

M. Philippe Debry note que s'il y a un problème de délai pour l'élaboration des PPAS, c'est une erreur de toujours vouloir raccourcir les délais de l'enquête publique.

Il signale qu'on perd beaucoup de temps notamment pour la désignation de l'auteur de projet. Si la volonté du gouvernement est de raccourcir les délais pour les PPAS, il convient d'analyser tant les délais réels que les délais réglementaires.

M. Philippe Debry estime qu'une dérive s'est opérée : le contenu du dossier de base arrêté par le gouvernement en 1992 est trop précis. Les dossiers de base deviennent des quasi PPAS, ce qui fait perdre beaucoup trop de temps.

Le Ministre répond que cette dérive peut parfois s'expliquer par une pratique tatillonne de l'administration, voire d'un fonctionnaire qui interprète parfois de manière erronée les arrêtés.

M. Philippe Debry estime que l'incrimination d'un fonctionnaire n'a pas sa place dans la discussion du projet d'ordonnance.

M. Marc Cools confirme que l'interprétation du texte des arrêtés par les fonctionnaires de l'AATL et du service des monuments et sites va tellement loin que la commune d'Uccle a décidé de ne plus entamer l'élaboration de nouveaux PPAS tant que les procédures ne seront pas simplifiées.

Le Ministre demande à M. Debry de faire passer le message au fonctionnaire concerné.

M. Philippe Debry estime que l'intervention du Ministre est inopportune. Celle-ci constitue un aveu d'incapacité de gérer sa propre administration.

Il note par ailleurs qu'avant l'adoption de l'ordonnance organique de la planification et de l'urbanisme de 1991, les PPA n'étaient pas élaborés beaucoup plus rapidement qu'aujourd'hui. Il y avait un va-et-vient du dossier entre la

tussen de gemeente en het gewest met voorwaardelijke goedkeuringen zonder dat de burgers kunnen weten wat er werkelijk gebeurde.

De ordonnantie houdende organisatie van de planning en de stedenbouw heeft het mogelijk gemaakt een dubbele procedure in te voeren.

De volksvertegenwoordiger herhaalt hier de woorden van de Staatssecretaris zoals zij in de parlementaire voorbereiding vermeld zijn :

Het basisdossier "werd ingevoerd in een streven naar doeltreffendheid en samenhang :

- zo kan de Executieve voor de volledige uitwerking van een ontwerp oordelen over de opportuniteit van het plan en over de overeenstemming met de plannen van hogere rang;
- zo is het voor de gemeenten mogelijk vanaf het begin van de uitwerkingsprocedure van de plannen de houding van het Gewest over de aanleg die zij voorstellen te kennen, wat de uitwerking van de plannen versnelt;
- zo worden vroeger stedenbouwkundige waarborgen verschaft voor de bewoners alsmede informatie aan degenen die een vergunning aanvragen . Zo zou het eventueel weigeren van een vergunning op basis van het niet in overeenstemming zijn met het basisdossier gebeuren en niet meer op grond van een weinig of niet gemotiveerde beslissing, een bijzonder plan uit te werken zonder dat de toekomstige inhoud daarvan gepreciseerd werd."

De procedure is door de ordonnantie van 1991 gewijzigd ter wille van een grotere rechtszekerheid en om de termijnen in te korten.

De volksvertegenwoordiger vraagt zich af of de voorstellen vervat in het ontwerp dat wordt besproken de zaken echt zullen veranderen. Hij wijst erop dat meer dan 90 % van de basisdossiers worden goedgekeurd mits met enkele opmerkingen rekening wordt gehouden. Volgens hem zal het ontwerp van ordonnantie dat wordt besproken terzake niets veranderen.

Dit ontwerp kan averrechtse gevolgen hebben. De gemeente en het gewest zouden vooraf een akkoord kunnen sluiten over het spoedeisend karakter om een nieuw ontwerp van BBP goed te keuren en kunnen vermijden dat een ontwerp onvoorwaardelijk wordt goedgekeurd. Hoe moet men het nieuwe artikel 53bis interpreteren?

Kan het ontwerpplan verschillen van het basisdossier dat aan een openbaar onderzoek is onderworpen? Het ziet ernaar uit van wel.

De bepalingen van het ontwerp doen een groot probleem rijzen. De burger moet weten of er een of twee openbare onderzoeken zullen worden georganiseerd. Op artikel 3 van het ontwerp wordt een amendement ingediend om de burger hierover in te lichten.

commune et la Région avec des approbations conditionnelles sans possibilité pour les citoyens de se rendre compte de ce qui se passait réellement.

L'ordonnance organique de la planification et de l'urbanisme ont permis d'instaurer une double procédure.

Le député reprend ici les paroles du secrétaire d'Etat qui sont citées dans les travaux préparatoires :

Le dossier de base "a été instauré dans un souci d'efficacité et de cohérence :

- il permet à l'Exécutif de juger, avant l'élaboration complète d'un projet de plan, de son opportunité, de sa conformité aux plans supérieurs;
- il permet aux communes de connaître dès le début du processus d'élaboration des plans la position de la Région quant à l'aménagement qu'ils proposent, et donc permet une progression plus rapide de la confection des plans;
- il apporte plus tôt des garanties urbanistiques pour les habitants et une information aux demandeurs de permis. C'est ainsi que le refus éventuel d'un permis se ferait sur base d'une non-conformité au dossier de base, et non plus en vertu d'une décision peu ou pas motivée d'élaborer un plan particulier, sans que son contenu future n'ait été précisé".

Cette modification de la procédure par l'ordonnance de 1991 a été suscitée par la nécessité d'une plus grande sécurité juridique et d'un raccourcissement des délais.

Le député s'interroge cependant si les propositions reprises dans le projet en discussion changeront réellement les choses. Il signale que plus de 90% des dossiers de base sont approuvés moyennant certaines remarques. Selon lui, le projet d'ordonnance en discussion n'amènera aucun changement en la matière.

Ce projet peut induire des effets pervers. La commune et la Région pourraient préalablement se mettre d'accord sur l'urgence en vue de l'approbation d'un nouveau projet de PPAS et éviter que cette approbation ne se fasse sans condition.

Quelle interprétation faut-il donner à l'article 53bis nouveau ? Le projet de plan peut-il être différent du dossier de base soumis à enquête publique ? Il semblerait que oui !

Les dispositions du projet posent un problème majeur. Le citoyen doit savoir s'il y aura une ou deux enquêtes publiques. Un amendement visant à informer celui-ci sera déposé à l'article 3 du projet.

Dezelfde volksvertegenwoordiger snijdt de kwestie aan van de wijziging van de termijnen waarvan sprake in artikel 10 van het ontwerp van ordonnantie.

Volgens hem bevestigt dit het feit dat dat het basisdossier thans de kern is van het ontwerp. Hij herhaalt dat, indien men de inhoud van het besluit van 1992 over de basisdossiers zou verlichten, men de procedure zou bespoedigen. Hij vraagt zich bijgevolg af of het wel zin heeft om de termijnen die de regering worden toegemeten te veranderen.

De Minister antwoordt in verband met het advies van de juristen over de dubbele bevrozing. Die juristen hebben zich gebaseerd op het advies van de Raad van State over de ordonnantie van 29 augustus 1991 waarin gewezen was op het feit dat de bepalingen over de dubbele bevrozing onbegrijpelijk waren en dat er een verschil bestond tussen de wil van de wetgever en de tekst van de ordonnantie. Hij stelt vast dat het ontwerp van ordonnantie in de toekomst rechtsonzekerheid kan wegnemen. De tekst van de ordonnantie zal voortaan in overeenstemming zijn met de geest ervan.

De Minister kan in de commissie niet precies zeggen hoeveel vergunningen er zijn afgegeven in het kader van de circulaire nr 13. Die gegevens zullen later worden bezorgd.

Het spreekt vanzelf dat de minister zijn circulaire nr 13 zal intrekken zodra de ordonnantie in het *Belgisch Staatsblad* zal zijn bekendgemaakt, aangezien zij achterhaald zal zijn.

De Minister preciseert in verband met het GewOP dat het verordenende gedeelte is opgeheven in de zomer van 1998 op verzoek van de Raad van State ter wille van de samenhang. Het richtinggevende gedeelte waarvan de regering de geldigheid wil laten verlengen, is wezenlijk gewijzigd door de huidige regering.

In verband met de problematiek van de BBP's zegt de Minister dat hij nooit gezegd heeft dat de procedures voor 1991 sneller verliepen dan na de goedkeuring van de organieke ordonnantie. Hij stelt evenwel vast dat er van de 600 BBP's in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest 200 als verouderd kunnen worden beschouwd. De Minister heeft kunnen vaststellen dat de meeste gemeentebesturen het hiermee eens zijn. Het opstellen van een BBP is een veel te omslachtige en tijdrovende procedure. Gemiddeld vergt dit drie en een half jaar.

De heer Willem Draps stelt vast dat de procedures zo omslachtig zijn dat de meeste BBP's nooit tot stand komen.

De Minister zegt dat de gemeentebesturen na de goedkeuring van dit ontwerp van ordonnantie niet meer zullen kunnen wijzen op de trage ambtelijke molens. Hij zal een vergelijking bezorgen tussen de verschillende termijnen naargelang van de wetgevingen, met inbegrip van het ontwerp dat wordt besproken. Na de goedkeuring van dit ontwerp zal de normale duur van de procedure voor de goedkeuring van een BBP maximum 320 dagen bedragen.

Le même député aborde la problématique de la modification des délais prévue à l'article 10 du projet d'ordonnance.

Selon lui, elle confirme la dérive actuelle qui fait du dossier de base le pilier essentiel du projet. Il répète que si on allégeait le contenu de l'arrêté de 1992 sur les dossiers de base, on pourrait accélérer la durée de la procédure. Il s'interroge dès lors sur l'opportunité de changer les délais accordés au gouvernement.

Le Ministre répond qu'en ce qui concerne l'avis des juristes sur le double gel, ces derniers se sont fondés sur l'avis rendu par le Conseil d'Etat sur l'ordonnance organique du 29 août 1991 qui soulignait le caractère incompréhensible des dispositions relatives au double gel, pour souligner les divergences existantes entre la volonté du législateur et les textes de l'ordonnance organique. Il constate que le projet d'ordonnance permet de lever à l'avenir toute insécurité juridique, la lettre de l'ordonnance devenant conforme à son esprit.

Le Ministre ne peut préciser en commission le nombre de permis délivrés dans le cadre de la circulaire n° 13; ces données seront fournies plus tard.

Il va de soi que le Ministre retirera sa circulaire n° 13 dès le moment où l'ordonnance sera publiée au *Moniteur belge*, étant donné qu'elle sera devenue obsolète.

Le Ministre précise en ce qui concerne le PRD que le volet réglementaire a été abrogé dès l'été 1998 à la demande du Conseil d'Etat au nom de la cohérence. Le volet indicatif du PRD, dont le gouvernement demande la prolongation, a été substantiellement modifié et amendé par l'actuel gouvernement.

Quant à la problématique des PPAS, le Ministre n'a jamais dit qu'avant 1991 les procédures étaient plus rapides qu'après l'adoption de l'ordonnance organique. Il constate néanmoins que sur 600 PPAS en Région de Bruxelles-Capitale 200 peuvent être considérés comme obsolètes. Le Ministre a pu constater que les édiles communaux, tous partis confondus, sont du même avis. L'élaboration d'un PPAS est une procédure beaucoup trop lourde et longue. La moyenne de temps nécessaire pour l'élaboration d'un PPAS est de trois ans et demi.

M. Willem Draps constate que la lourdeur des procédures est telle, que pour beaucoup de PPAS elles n'aboutissent jamais.

Le Ministre précise qu'avec l'adoption du présent projet d'ordonnance, les responsables communaux ne pourront plus invoquer les lourdeurs administratives. Il communiquera une comparaison des différents délais selon les législations, y compris l'adoption du projet en discussion. Après adoption du projet, la durée de la procédure normale pour l'adoption d'un PPAS sera au maximum de 320 jours.

In verband met de mogelijkheid die de gemeenten hebben om het basisdossier na het openbaar onderzoek te wijzigen herinnert de Minister aan zijn inleidende uiteenzetting. Het basisdossier kan slechts dan na een openbaar onderzoek en na de raadplegingen worden gewijzigd als de wijzigingen logisch en noodzakelijk steunen op de opmerkingen die tijdens het openbaar onderzoek zijn geformuleerd.

Na deze bijzondere opmerking snijdt de Minister het meer algemene probleem aan van de mogelijkheid die de gemeenten hebben om hun opmerkingen over een ontwerp van gewestelijk plan te doen gelden. Volgens de Raad van State kunnen alleen de opmerkingen die tijdens het openbaar onderzoek zijn geformuleerd grondige wijzigingen van het ontwerpplan dat werd onderworpen aan het onderzoek rechtvaardigen. De adviezen die de gemeenten na het onderzoek op wettige wijze hebben uitgebracht kunnen niet als grondslag dienen voor een wezenlijke wijziging van het ontwerpplan, zelfs als de opmerking van een gemeente niet kon worden gemaakt door een andere persoon wegens de meer globale kijk die de gemeente heeft op de problemen inzake ruimtelijke ordening.

Tijdens de voorbereiding van het GBP heeft hij een uitgebreid overzicht laten opstellen van de rechtspraak van deze instantie. Een dergelijk standpunt komt erop neer dat men de gemeente, die verondersteld wordt het algemeen belang te vertegenwoordigen, het recht ontzegt op eigen initiatief het ontwerp te wijzigen als deze wijzigingen niet gebaseerd zijn op opmerkingen die tijdens het openbaar onderzoek zijn gemaakt. Dergelijke wijzigingen moeten echter mogelijk zijn als, bijvoorbeeld, de gemeente een betere kennis heeft van de plaatsen of als het hoger belang van de gemeenschap de wijzigingen verantwoordt. Elke grondige wijziging die deze regels met voeten treedt, leidt ertoe dat de verdere procedure onwettig wordt.

De vijf juridische adviezen die de minister heeft verzameld, bevestigen dat.

Volgens de heer Philippe Debry heeft de Raad van State gelijk.

De minister betwist dat standpunt omdat de voorrechten van het openbaar gezag worden genegeerd.

De heer Marc Cools is het daarmee eens : de gemeenteraad kan het ontwerp nog alleen goedkeuren of verwerpen omdat het gevaar bestaat dat de procedure van nul moet worden herbegonnen.

De minister voegt eraan toe dat, bijgevolg, een gemeente die gehoord wenst te worden, twee keer zal moeten optreden : een eerste keer tijdens het openbaar onderzoek en een tweede keer in het kader van de periode van de procedure voor het advies, wat nooit voorheen gebeurd is, zelfs niet voor het GewOP, dat bijgevolg onwettelijk was, tenminste wat dit aspect betreft. Hij stelt dus vast dat de rechtsspraak van de Raad van State evolueert en dat men hiermee rekening moet houden.

Quant à la faculté pour la commune de modifier le dossier de base suite à l'enquête publique, le Ministre rappelle son exposé introductif. Le dossier de base ne pourra être modifié suite à l'enquête publique et aux consultations que dans la mesure où les modifications trouvent leur fondement logique et nécessaire dans les observations émises lors de l'enquête publique.

Cette observation ponctuelle amène le Ministre à aborder le problème plus global du pouvoir des communes de faire valoir leurs observations sur un projet de plan régional. Selon le Conseil d'Etat, seules les observations émises durant la période d'enquête publique peuvent justifier des modifications substantielles au projet de plan soumis à l'enquête. Ainsi, les avis des communes émis légitimement par ces dernières après l'enquête ne peuvent aucunement servir de fondement à une modification substantielle du projet de plan et ce, même si l'observation soulevée par une commune n'aurait pas pu être soulevée par une autre personne en raison de la vision plus globale dont dispose la commune sur les problèmes d'aménagement du territoire.

A l'occasion de la préparation du PRAS, il a fait procéder à un relevé exhaustif de la jurisprudence de cette instance. Une telle position revient à contester à l'autorité publique communale, censée représenter l'intérêt général, le droit de pouvoir apporter spontanément la moindre modification au projet qui n'aurait pas pour base une observation émise lors de l'enquête publique. Or des modifications de cet ordre doivent être possibles si, par exemple, la commune dispose d'une meilleure connaissance des lieux ou si elles se justifient par l'intérêt supérieur de la collectivité. Toute modification substantielle faite en violation de ces règles entache d'illégalité le reste du processus.

Les cinq avis juridiques que le Ministre a recueillis en la matière vont dans le même sens.

Pour M. Philippe Debry, cette attitude du Conseil d'Etat est heureuse.

Le Ministre conteste cette prise de position parce qu'elle fait fi des prérogatives de l'autorité publique.

M. Marc Cools abonde dans ce sens : le conseil communal n'a plus que le choix d'approuver ou non le projet sous peine de devoir recommencer la procédure à zéro.

Le Ministre ajoute qu'en conséquence la commune qui veut se faire entendre devra intervenir deux fois, une première fois durant l'enquête publique et une seconde fois dans le cadre de la période de procédure réservée à son avis, ce qui ne s'était jamais fait... même pas pour le PRD, qui était dès lors dans l'illégalité, à tout le moins sur ce point. Il constate donc qu'il y a une jurisprudence évolutive au sein du Conseil d'Etat, dont il faut tenir compte.

De heer Marc Cools komt terug op een vraag van de heer Philippe Debry en wenst te weten of de minister kan bevestigen dat, na een tweede openbaar onderzoek, bij de goedkeuring door de gemeenteraad, zelfs als men tegemoet wil komen aan een opmerking van een inwoner of als men een materiële vergissing wil rechtzetten, de keuze erin bestaat de hele procedure te herbeginnen of af te zien van de correctie. Kan het document na het openbaar onderzoek worden gewijzigd?

De minister antwoordt dat er een wijziging kan worden aangebracht maar preciseert dat die moet steunen op opmerkingen die zijn gemaakt tijdens het openbaar onderzoek.

De heer Dominique Harmel reageert op wat de minister zegt en wijst erop dat het ontwerp van GewOP en het ontwerp van GBP niet vergelijkbaar zijn. Ongeveer 80% van het GewOP had richtinggevende waarde; slechts 20% had bindende kracht. Het GewOP is niet grondig gewijzigd in vergelijking met het oorspronkelijke ontwerp. Dit is hier niet het geval.

Men kan het standpunt van de Raad van State begrijpen. Als men een bepaald ontwerp aan een openbaar onderzoek onderwerpt en als er door de betrokken personen opmerkingen worden gemaakt, is het logisch dat de overheid niets kan wijzigen zonder de bevolking te raadplegen over een zaak die grondig zal verschillen van die waarover ze zich dienden uit te spreken. Dit standpunt van de Raad van State, dat de gemeente verplicht opnieuw een openbaar onderzoek te houden als zij haar oorspronkelijk ontwerp wijzigt, lijkt hem volkomen normaal. Bij grondige wijzigingen moet er opnieuw een onderzoek plaatshebben.

Ofschoon hij geen kennis heeft van de inhoud ervan, verheugt het de spreker dat de minister een nieuw ontwerp van GBP heeft ingediend omdat het vorige ontwerp zo grondig gewijzigd was dat het aanleiding zou hebben gegeven tot het instellen van beroep om nietigverklaring bij de Raad van State.

Ook de heer Philippe Debry vindt het niet normaal dat de Raad van State in voorkomend geval een bepaling van het GBP vernietigt of schorst, zich baserend op het advies dat de gemeenten tijdens de voorgeschreven termijn van twee maanden (november-december 1998) hebben uitgebracht.

De minister zegt dat de rechtspraak is opgebouwd met soortgelijke ontwerpen in het Waals Gewest, waar de jongste vastgestelde feiten dateren van februari 1999. Hij zegt dat hij de commissieleden een kopie zal bezorgen als de tekst gepubliceerd is.

Net zoals de heer Dominique Harmel, kan de heer Philippe Debry het niet eens zijn met de minister als deze, in tegenstelling met hetgeen de Raad van State terecht zegt, meent dat de gemeente meer armslag zou moeten hebben om wijzigingen aan te brengen. Als men met iemand een overeen-

M. Marc Cools - revenant sur une question de Monsieur Philippe Debry - demande au Ministre s'il peut confirmer qu'après une deuxième enquête publique, lors de l'approbation par le conseil communal, même s'il s'agit de faire droit à une remarque d'un habitant ou de redresser une erreur matérielle, l'alternative est soit de recommencer toute la procédure, soit de renoncer à apporter la correction. Après l'enquête publique, le document peut-il subir des modifications ?

Le Ministre répond qu'une modification peut être apportée mais précise qu'elle doit se fonder sur des remarques qui ont été faites durant l'enquête publique.

M. Dominique Harmel fait observer en réplique au Ministre que le projet de PRD et le projet de PRAS ne sont pas comparables. Plus ou moins quatre-vingt pour cent des éléments du PRD avaient valeur indicative, seuls les vingt pour cent restants ayant force réglementaire. Il n'y a pas eu de modification substantielle entre le PRD et le projet initial. Tel n'est pas le cas ici.

On peut donc comprendre la thèse du Conseil d'Etat dans cette situation. Lorsqu'on soumet un projet déterminé à enquête publique et qu'il fait l'objet d'observations ou de contestations de la part des personnes concernées, il est normal que les pouvoirs publics ne puissent le modifier sous peine d'avoir consulté la population sur une réalisation qui différerait fondamentalement de celle sur laquelle elle a été appelée à émettre un avis. Cette attitude du Conseil d'Etat qui oblige l'autorité communale à retourner à l'enquête publique lorsqu'elle modifie son projet d'origine ne lui semble pas anormale. Les modifications substantielles impliquent le retour à une phase de consultation.

Tout en regrettant de ne pas en connaître la teneur, il se réjouit que le Ministre ait déposé un nouveau projet de PRAS parce que le projet précédent avait subi des modifications substantielles qui auraient pu aboutir à des recours en annulation devant le Conseil d'Etat.

M. Philippe Debry trouve lui aussi anormal que le Conseil d'Etat annule ou suspende, le cas échéant, une disposition du PRAS en se basant sur l'avis que des communes ont rendu durant la période prescrite de deux mois (novembre - décembre 1998).

Le Ministre dit que cette jurisprudence a été développée à partir de cas analogues au projet de PRAS en Région wallonne où les derniers faits observés remontent à février 1999. Il communiquera copie de ce texte aux commissaires, s'il est publié.

Par ailleurs, comme le dit M. Harmel, M. Philippe Debry ne peut rejoindre le Ministre quand ce dernier affirme - au contraire de la thèse du Conseil d'Etat en la matière - qu'une plus grande liberté de modification devrait être laissée à l'autorité communale. Un contrat qu'on envisage de signer

komst ondertekent, mag men deze niet achter zijn rug wijzigen : de gemeente moet elk ontwerp dat grondig wordt gewijzigd opnieuw aan een openbaar onderzoek onderwerpen.

De heer Philippe Debry kan zich verenigen met de twee eerste aspecten van het ontwerp, maar niet met het aspect BBP. Hij geeft toe dat er een probleem is wat de termijn betreft, maar vindt dat de burger niet moet opdraaien voor de inkorting van deze termijnen. Bij de vergelijking van de theoretische en de werkelijke termijnen, stelt men onvergelijkbare aspecten tegenover elkaar. Een dergelijke vergelijking zal slechts na verschillende jaren praktijkervaring mogelijk zijn. De heer Philippe Debry zegt dat hij bovendien graag een evaluatie zou krijgen van de weerslag van de vroegere hervormingen die ertoe strekten de termijnen in te korten. Hij wijst er bovendien op dat de meeste basisdossiers van de BBP's aan bijzondere voorwaarden zijn onderworpen. Het ontwerp heeft er dus geen betrekking op, tenzij de gemeenten en het Gewest in het geheim onderhandelen om deze bijzondere voorwaarden weg te laten. Dit is gebeurd vóór 1991. Zulks is volkomen ondoorzichtig en is geen goede manier om een stedenbouwkundig beleid te voeren.

3. Artikelsgewijze bespreking

Artikel 1

Artikel 1 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 10 aanwezige leden.

Artikel 2

Artikel 2 wordt aangenomen met dezelfde stemverhouding.

Artikel 3

De heer Philippe Debry dient een amendement nr 1 in op artikel 3 om een vermelding toe te voegen waarbij de aandacht van de bevolking wordt gevestigd op de mogelijkheid dat er geen tweede fase van het onderzoek komt.

Na een gedachtenwisseling stellen de commissieleden voor om de tekst van het amendement als volgt te wijzigen :

- 1° de woorden "een document" worden vervangen door de woorden "een vermelding".
- 2° na de woorden "het basisdossier" wordt het woord "later" toegevoegd.
- 3° de woorden "het document" worden vervangen door de woorden "het basisdossier".

avec quelqu'un ne peut être modifié dans le dos de celui-ci : la commune doit soumettre à une nouvelle enquête publique tout projet après une modification fondamentale.

L'avis global de M. Philippe Debry sur le projet est positif sur ses deux premiers aspects mais il ne peut en approuver l'aspect PPAS. Il admet qu'il y a un problème de délai, mais juge que le citoyen ne peut faire les frais d'un raccourcissement de ces délais. La comparaison entre les délais théoriques et les délais réels met côte à côte des éléments non comparables. Une telle comparaison ne sera possible qu'après plusieurs années d'expérience. M. Philippe Debry se dit par ailleurs intéressé par une évaluation de l'impact des réformes antérieures visant à une diminution des délais. Par ailleurs, la plupart des dossiers de base des PPAS font l'objet de conditions particulières. Ils ne seront donc pas visés par le projet, à moins d'une négociation secrète entre les communes et la Région pour en ôter les conditions particulières. Cela s'est fait avant 1991. Mais cette pratique manque totalement de transparence et ne constitue pas une bonne manière de faire de l'urbanisme.

3. Discussion des articles

Article 1er

L'article 1er est adopté à l'unanimité des 10 membres présents.

Article 2

L'article 2 est adopté suivant le même vote.

Article 3

M. Philippe Debry introduit un amendement n° 1 à l'article 3 qui vise à ajouter une mention attirant l'attention de la population sur la possibilité qu'il n'y ait pas de deuxième phase à l'enquête.

Après un échange de vues, les commissaires proposent de modifier le texte de l'amendement comme suit :

- 1°) Les mots "un document" sont remplacés par les mots "une mention".
- 2°) Après les mots "d'adopter" insérer le mot "ultérieurement".
- 3°) Remplacer les mots "le document" par les mots "le dossier de base".

De eerste zin wordt dan "alsmede een vermelding waarin wordt gepreciseerd dat de gemeente voornemens is het basisdossier later als ontwerpplan goed te keuren krachtens artikel 53bis".

De minister geeft in overweging om de tweede zin als overbodig te laten vallen.

De leden van de commissie keuren dit amendement eenparig goed (9 stemmen).

Het aldus geamendeerde artikel 3 wordt goedgekeurd met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 3bis (nieuw)

Amendement nr 2 van de heer Philippe Debry strekt ertoe een artikel 3bis in te voegen. Dit amendement gaat in dezelfde zin en vult het vorige amendement aan.

Het amendement wordt aangenomen bij eenparigheid van de 9 aanwezige leden.

Artikel 4

Artikel 4 wordt goedgekeurd met 8 stemmen bij 1 onthouding.

Artikel 5

Een amendement nr 3 van de heer Philippe Debry strekt ertoe de mogelijkheid om het ontwerp van BBP te wijzigen te beperken tot kleine wijzigingen waardoor rekening gehouden wordt met opmerkingen die in het kader van het openbaar onderzoek zijn gemaakt. Die tekst is overigens in overeenstemming met de rechtspraak van de Raad van State.

Deze tekst is ingegeven door artikel 152^{quater} van de ordonnantie houdende organisatie van de planning en de stedenbouw.

De Minister vraagt om het amendement te verwerpen : hierover is er voldoende rechtspraak van de Raad van State.

De heer Marc Cools wijst erop dat die rechtspraak betwistbaar is en kan veranderen. Hij kan er niet mee instemmen dat de gemeenteraad het document dat door het gemeentebestuur is voorbereid niet zou kunnen wijzigen. Het debat kan worden verrijkt door de inbreng van de gemeenteraadsleden. Hij wil dus dat die rechtspraak evolueert en stelt om die reden eveneens voor dat het amendement wordt verworpen.

De heer Philippe Debry zegt dat er niet om gaat de vrijheid van de gemeenteraad te beperken maar om de burgers te

La première phrase devient alors "ainsi qu'une mention qui précise que la commune envisage d'adopter ultérieurement le dossier de base en tant que projet de plan en vertu de l'article 53bis."

Le Ministre suggère de laisser tomber la deuxième phrase qu'il juge superfétatoire.

Les membres de la commission adoptent cet amendement à l'unanimité (9 voix).

L'article 3 ainsi amendé est adopté par 8 voix pour et 1 abstention.

Article 3bis (nouveau)

L'amendement n° 2 de M. Philippe Debry vise à introduire un article 3 bis. Cet amendement va dans le même sens et complète l'amendement précédent.

L'amendement est adopté à l'unanimité des 9 membres présents.

Article 4

L'article 4 est adopté par 8 voix pour et une abstention.

Article 5

Un amendement n°3 de M. Philippe Debry vise à limiter la possibilité de modifier le projet de PPAS aux seuls cas où les modifications sont mineures et répondent aux objections émises dans le cadre de l'enquête publique. Ce texte est d'ailleurs conforme à la jurisprudence du Conseil d'Etat.

Ce texte s'inspire de l'article 152^{quater} de l'ordonnance organique de la planification et de l'urbanisme.

Le Ministre demande le rejet de l'amendement : dans ce domaine, la jurisprudence du Conseil d'Etat est suffisante à ce jour.

M. Marc Cools signale que cette jurisprudence est critiquable et susceptible de varier dans le temps. Il n'admet pas que le conseil communal ne puisse pas amender le document qui a été préparé par son exécutif. Le débat peut être enrichi par l'apport des conseillers communaux. Il souhaite donc voir évoluer cette jurisprudence et, pour cette raison, propose lui aussi le rejet de l'amendement.

M. Philippe Debry argumente qu'il ne s'agit pas de restreindre la liberté du conseil communal mais bien de proté-

beschermen omdat zij niet meer zouden kunnen reageren op de wijzigingen.

Het amendement wordt verworpen met 9 stemmen tegen een.

Artikel 5 wordt goedgekeurd met 9 stemmen tegen een.

Artikel 6

De Minister bevestigt in antwoord op een vraag van de heer Philippe Debry dat artikel 51 van toepassing is op alle basisdossiers. Het gaat erom de best mogelijke informatie te verzamelen. Indien men van in het begin over zoveel mogelijk informatie beschikt wordt de procedure nadien vergemakkelijkt.

Het artikel wordt aangenomen met 8 stemmen tegen 1 stem.

Artikel 7

Het artikel wordt aangenomen met 9 stemmen bij een onthouding.

Artikel 8 en volgende

De artikelen 8, 9, 10, 11 en 12 worden met dezelfde stemverhouding aangenomen.

Artikel 13 wordt aangenomen bij eenparigheid van de 10 aanwezige leden.

De artikelen 14, 15, 16, 17 en 18 worden met dezelfde stemverhouding aangenomen.

III. Stemming over het geheel van het ontwerp van ordonnantie

Het ontwerp van ordonnantie wordt in zijn geheel aangenomen met 9 stemmen tegen een.

Door de goedkeuring van het ontwerp A-324/1 wordt voorstel nr. 304/1 doelloos.

IV. Lezing van het verslag

Na lezing wordt het verslag goedgekeurd bij eenparigheid van de 9 aanwezige leden.

De Rapporteurs,

Marion LEMESRE
Michèle CARTHÉ

De Voorzitter,

Marc COOLS

ger les citoyens qui ne pourraient plus réagir aux modifications.

L'amendement est rejeté par 9 voix contre une.

L'article 5 est adopté par 9 voix contre une.

Article 6

Interrogé à ce sujet par M. Philippe Debry, le Ministre confirme que l'article 51 s'applique à tous les dossiers de base. Il s'agit de recueillir la meilleure information possible au départ : disposer d'un maximum d'informations au début facilite la procédure par la suite.

L'article est adopté par 8 voix contre 1.

Article 7

L'article est adopté par 9 voix pour et une abstention.

Article 8 et suivants

Les articles 8, 9, 10, 11 et 12 sont adoptés par le même vote.

L'article 13 est adopté à l'unanimité des 10 membres présents.

Les articles 14, 15, 16, 17 et 18 sont adoptés suivant le même vote.

III. Vote sur l'ensemble du projet d'ordonnance

L'ensemble du projet d'ordonnance est adopté par 9 voix contre une.

L'adoption du projet A-324/1 rend la proposition A-304/1 sans objet.

IV. Lecture du rapport

Après lecture, le rapport a été approuvé à l'unanimité des 9 membres présents.

Les Rapporteuses,

Marion LEMESRE
Michèle CARTHÉ

Le Président,

Marc COOLS

V. Tekst aangenomen door de commissie

Artikel 1

Deze ordonnantie regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 39 van de Grondwet.

Artikel 2

Artikel 31 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw wordt aangevuld met het volgende lid :

"Het college van burgemeester en schepenen, de gemachtigde ambtenaar, het Stedenbouwkundig College en de Regering weigeren alle stedenbouwkundige vergunningen of attesten of verkavelingsvergunningen of -attesten die niet in overeenstemming zijn met de bepalingen die zijn geschorst krachtens het tweede lid of die niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van het ontwerpplan die krachtens het derde lid geen bindende kracht en evenmin verordenende waarde hebben."

Artikel 3

Artikel 51 van dezelfde ordonnantie wordt als volgt gewijzigd :

1° §1, tweede lid, wordt vervangen door het volgende lid :

"Het bijzonder bestemmingsplan wordt voorafgegaan door een basisdossier dat minstens het volgende bevat :

- 1° de omtrek van het plan;
- 2° de bestaande feitelijke en rechtstoestand;
- 3° de uiteenzetting van de doelstellingen van de vooropgestelde aanleg zoals vereist door de behoeften waaraan moet worden voldaan;
- 4° een schema van de bestemmingen;
- 5° een uiteenzetting van de voorschriften die nodig zijn om de doelstellingen te verwezenlijken;
- 6° het in artikel 56*bis* bedoelde effectenverslag;
- 7° desgevallend, de voorziene omtrek van het onteigeningsplan dat bij het bijzonder bestemmingsplan wordt gevoegd met het oog op een gelijktijdige goedkeuring met het bijzonder bestemmingsplan;
- 8° het verband met de hogere plannen en, indien nodig, de voorgestelde bepalingen die ervan afwijken."

2° § 2 wordt vervangen door het volgende lid :

"Als de gemeenteraad gebruik wenst te maken van de in artikel 53*bis* bedoelde mogelijkheid om het ontwerpplan definitief goed te keuren, moet het basisdossier alle vermeldingen bevatten die zijn opgesomd in artikel 49 *alsmede een vermelding waarin wordt gepreciseerd dat de ge-*

V. Texte adopté par la commission

Article 1er

La présente ordonnance règle une matière visée à l'article 39 de la Constitution.

Article 2

L'article 31 de l'ordonnance du 29 août 1991 organique de la planification est complété par l'alinéa suivant :

"Le collège des bourgmestre et échevins, le fonctionnaire délégué, le Collège d'urbanisme et le Gouvernement refusent tout certificat ou permis d'urbanisme ou de lotir non conforme aux dispositions suspendues en vertu de l'alinéa 2 ou non conforme aux dispositions du projet de plan dépourvues de force obligatoire et de valeur réglementaire en vertu de l'alinéa 3".

Article 3

A l'article 51 de la même ordonnance, sont apportées les modifications suivantes :

1° le, § 1er, alinéa 2, est remplacé par l'alinéa suivant :

"Le plan particulier d'affectation du sol est précédé d'un dossier de base qui comporte, à tout le moins :

- 1° le périmètre du plan;
- 2° la situation existante de fait et de droit;
- 3° l'exposé des objectifs, motivés par les besoins à rencontrer, de l'aménagement projeté;
- 4° un schéma des affectations;
- 5° l'exposé des prescriptions essentielles à la réalisation des objectifs;
- 6° le rapport d'incidences visé à l'article 56*bis*;
- 7° s'il échet, le périmètre projeté du plan d'expropriation accompagnant le plan particulier d'affectation du sol en vue de son approbation simultanée au plan particulier;
- 8° les relations avec les plans supérieurs et s'il y a lieu, les dispositions proposées qui y dérogent."

2° le § 2 est remplacé par la disposition suivante :

"Si le conseil communal souhaite faire usage de la faculté d'adopter définitivement le projet de plan énoncée à l'article 53*bis*, le dossier de base doit contenir toutes les mentions énoncées à l'article 49 *ainsi qu'une mention qui précise que la commune envisage d'adopter ultérieu-*

meente voornemens is het basisdossier later als ontwerpplan goed te keuren krachtens artikel 53bis."

Artikel 4 (nieuw)

Het volgende lid wordt ingevoegd tussen het eerste en het tweede lid van artikel 52 van dezelfde ordonnantie :

"In voorkomend geval wordt in het besluit van de gemeenteraad melding gemaakt van de wens om gebruik te maken van de in artikel 53bis bedoelde mogelijkheid om het ontwerpplan definitief goed te keuren".

Artikel 5 (oud artikel 4)

In artikel 53 van de ordonnantie wordt het laatste lid opgeheven.

Artikel 6 (oud artikel 5)

In dezelfde ordonnantie wordt een artikel 53bis ingevoegd, luidend :

"Binnen zestig dagen na het advies van de overlegcommissie en, in voorkomend geval, het advies van de Gewestelijke Commissie, kan de gemeenteraad, na kennis te hebben genomen van de resultaten van het onderzoek en van het advies of de adviezen, ofwel het basisdossier definitief goedkeuren, ofwel het ontwerpplan definitief goedkeuren voor zover :

- 1° de samenstelling ervan beantwoordt aan de inhoud omschreven in artikel 49;
- 2° het niet onderworpen is aan een effectenstudie als bedoeld in artikel 58bis, A, tweede lid;
- 3° zulk een plan niet vereist wordt door een hoger plan om de ordening van een gebied te bepalen.

De gemeenteraad motiveert zijn beslissing voor ieder punt waaromtrent hij is afgeweken van het advies of de adviezen of van de bezwaren en opmerkingen die tijdens het openbaar onderzoek zijn gemaakt.

Wanneer de gemeenteraad het basisdossier definitief goedkeurt, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig artikel 54 en volgende.

Wanneer de gemeenteraad het ontwerpplan definitief goedkeurt, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig artikel 53ter."

Artikel 7 (oud artikel 6)

In dezelfde ordonnantie wordt een artikel 53ter ingevoegd, luidend :

rement le dossier de base en tant que projet de plan en vertu de l'article 53bis."

Article 4 (nouveau)

L'alinéa suivant est inséré entre le premier et le deuxième alinéa de l'article 52 de la même ordonnance :

"La délibération du conseil communal mentionne, le cas échéant, le souhait de faire usage de la faculté d'adopter définitivement le projet de plan énoncée à l'article 53bis".

Article 5 (ancien article 4)

A l'article 53 de l'ordonnance, le dernier alinéa est abrogé.

Article 6 (ancien article 5)

Un article 53bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même ordonnance :

"Dans les soixante jours qui suivent l'avis de la commission de concertation et, le cas échéant, l'avis de la Commission régionale, le conseil communal, après avoir pris connaissance des résultats de l'enquête et du ou des avis, peut soit adopter définitivement le dossier de base, soit adopter définitivement le projet de plan pour autant :

- 1° que sa composition réponde au contenu défini à l'article 49;
- 2° qu'il ne soit pas soumis à une étude d'incidences visée à l'article 58bis, A, alinéa 2;
- 3° qu'un tel plan n'est pas requis par un plan supérieur pour définir l'aménagement d'une zone.

Le conseil communal motive sa décision sur chaque point à propos duquel il s'est écarté du ou des avis ou des réclamations et observations émises lors de l'enquête.

Lorsque le conseil communal adopte définitivement le dossier de base, la procédure se poursuit conformément aux articles 54 et suivants.

Lorsque le conseil communal adopte définitivement le projet de plan, la procédure se poursuit conformément à l'article 53ter."

Article 7 (ancien article 6)

Un article 53ter, rédigé comme suit, est inséré dans la même ordonnance :

"Het volledige dossier van het ontwerp van bijzonder bestemmingsplan wordt, samen met het advies van de overlegcommissie en, in voorkomend geval, met het advies van de Gewestelijke Commissie aan de Regering medegedeeld.

Binnen negentig dagen na ontvangst van het volledige dossier kan de Regering het bijzonder bestemmingsplan ofwel goedkeuren, ofwel weigeren goed te keuren, ofwel aan de goedkeuring ervan bijzondere voorwaarden verbinden.

Het goedkeuringsbesluit wordt bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*. Het plan treedt in werking vijftien dagen na de bekendmaking ervan. Binnen drie dagen na de bekendmaking ervan ligt het volledige plan ter beschikking van de bevolking in het gemeentehuis.

Wanneer de Regering weigert het plan goed te keuren, wordt het besluit van de Regering met redenen omkleed.

Wanneer de Regering de goedkeuring afhankelijk stelt van bijzondere voorwaarden, keurt zij het dossier goed als basisdossier. De procedure wordt voortgezet overeenkomstig artikel 56 en volgende.

Bij ontstentenis van beslissing van de Regering binnen de termijn gesteld in het tweede lid, wordt het dossier geacht goedgekeurd te zijn als basisdossier. De procedure wordt voortgezet overeenkomstig artikel 56 en volgende.

Wanneer de Regering vaststelt of van oordeel is dat er een effectenstudie moet worden verricht, keurt zij het dossier goed als basisdossier. De procedure wordt voortgezet overeenkomstig artikel 58bis, A, en volgende."

Artikel 8 (oud artikel 7)

In artikel 54 van dezelfde ordonnantie worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het volgende lid wordt ingevoegd vóór het eerste lid :

"Het volledige dossier van het basisdossier wordt samen met het advies van de overlegcommissie en, in voorkomend geval, het advies van de Gewestelijke Commissie aan de Regering medegedeeld.";

2° in het eerste lid, dat het tweede lid wordt, worden de woorden " zestig dagen " vervangen door de woorden " negentig dagen " .

Artikel 9 (oud artikel 8)

In artikel 55, vierde lid, van dezelfde ordonnantie worden de woorden " 53bis, 53ter, " ingevoegd tussen de woorden " 53, " en " 54, " .

"Le dossier complet du projet de plan particulier d'affectation du sol accompagné de l'avis de la commission de concertation et, le cas échéant, de l'avis de la Commission régionale est transmis au Gouvernement.

Dans les nonante jours de la réception du dossier complet, le Gouvernement peut soit approuver le plan particulier d'affectation du sol, soit refuser son approbation, soit subordonner son approbation à des conditions particulières.

L'arrêté d'approbation est publié au Moniteur belge. Le plan entre en vigueur quinze jours après sa publication. Le plan complet est mis à la disposition du public à la maison communale dans les trois jours de sa publication.

Lorsque le Gouvernement refuse son approbation, l'arrêté du Gouvernement est motivé.

Lorsque le Gouvernement subordonne son approbation à des conditions particulières, il approuve le dossier au titre de dossier de base. La procédure se poursuit conformément aux articles 56 et suivants.

A défaut de décision du Gouvernement dans le délai énoncé à l'alinéa 2, le dossier est réputé approuvé au titre de dossier de base. La procédure se poursuit conformément aux articles 56 et suivants.

Au cas où le Gouvernement constate ou estime qu'il y a lieu de faire réaliser une étude d'incidences, il approuve le dossier au titre de dossier de base. La procédure se poursuit conformément aux articles 58bis, A, et suivants."

Article 8 (ancien article 7)

A l'article 54 de la même ordonnance sont apportées les modifications suivantes :

1° l'alinéa suivant est inséré avant l'alinéa 1er :

"Le dossier complet du dossier de base accompagné de l'avis de la commission de concertation et, le cas échéant, de l'avis de la Commission régionale est transmis au Gouvernement.";

2° à l'alinéa 1er qui devient l'alinéa 2, les mots "soixante jours" sont remplacés par les mots "nonante jours".

Article 9 (ancien article 8)

Dans l'article 55, alinéa 4, de la même ordonnance, les mots " 53bis, 53ter, " sont insérés entre les mots " 53, " et " 54, " .

Artikel 10 (oud artikel 9)

In artikel 56bis, eerste lid, van dezelfde ordonnantie worden de woorden " artikel 51, § 1, tweede lid, of " ingevoegd tussen de woorden " bedoeld in " en " artikel 56, eerste lid ".

Artikel 11 (oud artikel 10)

In de eerste en de tweede zin van artikel 58, tweede lid, van dezelfde ordonnantie worden de woorden " drie maanden " vervangen door de woorden " zestig dagen ".

Artikel 12 (oud artikel 11)

Artikel 58bis, A, van dezelfde ordonnantie wordt als volgt gewijzigd :

1° in het zesde lid worden de woorden " of van het in artikel 53ter, tweede lid, bedoelde plan " ingevoegd tussen de woorden " artikel 54 bedoelde basisdossier " en " , uitspraak over de opportuniteit van deze studie ";

2° in het tiende lid worden de woorden " artikel 53ter, zesde lid, of " ingevoegd tussen de woorden " bedoeld in " en " artikel 54, eerste lid, ".

Artikel 13 (oud artikel 12)

In artikel 59, eerste lid, van dezelfde ordonnantie worden de woorden " 53bis, 53ter, " ingevoegd tussen de cijfers " 53, " en " 54, ".

Artikel 14 (oud artikel 13)

In artikel 62 van dezelfde ordonnantie worden de woorden " 53bis, 53ter, " ingevoegd tussen de woorden " 53, " en " 54, ".

Artikel 15 (oud artikel 14)

Artikel 116, § 4, eerste lid, van dezelfde ordonnantie wordt als volgt aangevuld :

"3° de aanvraag betreft een geval bedoeld in artikel 31, vierde lid."

Artikel 16 (oud artikel 15)

Artikel 118, § 3, eerste lid, van dezelfde ordonnantie wordt aangevuld met de woorden "of een geval bedoeld in artikel 31, vierde lid betreft. ".

Article 10 (ancien article 9)

Dans l'article 56bis, alinéa 1er, de la même ordonnance, les mots " à l'article 51, § 1er, alinéa 2, ou " sont insérés entre les mots " visé à " et " l'article 56, alinéa 1er ".

Article 11 (ancien article 10)

Dans les première et seconde phrases de l'article 58, alinéa 2, de la même ordonnance, les mots " trois mois " sont remplacés par les mots " soixante jours ".

Article 12 (ancien article 11)

A l'article 58bis A de la même ordonnance, sont apportées les modifications suivantes :

1° dans l'alinéa 6, les mots " ou du plan visé à l'article 53ter, alinéa 2, " sont insérés entre les mots " l'article 54 " et " statue sur ";

2° dans l'alinéa 10, les mots " à l'article 53ter, alinéa 6, ou " sont insérés entre les mots " visé à " et " l'article 54, alinéa 1er, ".

Article 13 (ancien article 12)

Dans l'article 59, alinéa 1er, de la même ordonnance, les mots " 53bis, 53ter, " sont insérés entre les mots " 53, " et " 54, ".

Article 14 (ancien article 13)

Dans l'article 62 de la même ordonnance, les mots " 53bis, 53ter, " sont insérés entre les mots " 53, " et " 54, ".

Article 15 (ancien article 14)

L'article 116, § 4, alinéa 1er, de la même ordonnance est complété comme suit :

"3° la demande concerne un cas visé à l'article 31, alinéa 4."

Article 16 (ancien article 15)

L'article 118, § 3, alinéa 1er, de la même ordonnance est complété par les mots suivants " ou concerne un cas visé à l'article 31, alinéa 4. ".

Artikel 17 (oud artikel 16)

In artikel 123, eerste lid, 2°, van dezelfde ordonnantie worden de woorden " in het in 2° bedoeld geval " vervangen door de woorden " in de in 2° en 3° bedoelde gevallen ".

Artikel 18 (oud artikel 17)

Artikel 125, § 2, eerste lid, van dezelfde ordonnantie wordt aangevuld met de woorden " of een geval bedoeld in artikel 31, vierde lid betreft. ".

Artikel 19 (oud artikel 18)

Artikel 203, § 2, van dezelfde ordonnantie wordt aangevuld met het volgende lid :

"Het eerste gewestelijk ontwikkelingsplan dat op 3 maart 1995 werd vastgesteld, treedt uiterlijk op 31 december 2000 buiten werking."

Article 17 (ancien article 16)

Dans l'article 123, alinéa 1er, 2°, de la même ordonnance les mots " dans le cas visé au 2° " sont remplacés par les mots " dans les cas visés au 2° et 3° ".

Article 18 (ancien article 17)

L'article 125, § 2, alinéa 1er, de la même ordonnance, est complété par les mots suivants " ou concerne un cas visé à l'article 31, alinéa 4. ".

Article 19 (ancien article 18)

L'article 203, § 2, de la même ordonnance est complété par l'alinéa suivant :

"Le premier plan régional de développement arrêté le 3 mars 1995 cesse de produire ses effets au plus tard le 31 décembre 2000."

VI. Bijlagen**Bijlage 1****Amendementen**

Nr. 1 (van de heer Philippe DEBRY)

Artikel 3

Aan het slot van § 2 van artikel 51, de volgende zinnen toe te voegen:

"en een document waarin wordt gepreciseerd dat de gemeente voornemens is het document, krachtens artikel 53bis, als ontwerpplan goed te keuren. In dit document, waarvan de vorm door de Regering wordt vastgesteld, worden in ieder geval de redenen vermeld waarom deze procedure wordt aangewend en wordt de volledige tekst van artikel 53bis en 53ter opgenomen."

VERANTWOORDING

Deze snelle procedure moet in alle openheid worden toegepast, zonder de bevolking te misleiden. Zoals de voorgestelde bepaling luidt, weten de burgers die aan het openbaar onderzoek deelnemen niet dat dit onderzoek wel eens de laatste stap zou kunnen zijn in de procedure tot de goedkeuring van het BBP, terwijl ze terecht zouden kunnen geloven dat ze zich een tweede keer kunnen uitspreken, te weten tijdens het onderzoek waarin voorzien wordt in artikel 56.

In het dossier dat aan een openbaar onderzoek wordt onderworpen, moet bijgevolg duidelijk worden bekendgemaakt dat er mogelijk geen tweede openbaar onderzoek zal plaatshebben.

De wens van de gemeentebesturen om desgevallend gebruik te maken van de in artikel 53bis geboden mogelijkheid om het ontwerpplan definitief goed te keuren, moet dus uitdrukkelijk bij de indiening van het basisdossier worden bekendgemaakt. Deze wens wordt trouwens impliciet geuit, aangezien het basisdossier in dergelijk geval alle in artikel 49 bedoelde vermeldingen moet bevatten.

Nr. 2 (van de heer Philippe DEBRY)

Artikel 3bis (nieuw)

Een artikel 3bis (nieuw) in te voegen, luidend:

Het volgende lid wordt ingevoegd tussen het eerste en het tweede lid van artikel 52 van dezelfde ordonnantie:

"In voorkomend geval wordt in het besluit van de gemeenteraad melding gemaakt van de wens om gebruik te maken van de in artikel 53bis bedoelde mogelijkheid om het ontwerpplan definitief goed te keuren."

VI. Annexes**Annexe 1****Amendements**

N° 1 (de M. Philippe DEBRY)

Article 3

Ajouter in fine du § 2 de l'article 51 les phrases suivantes :

" ainsi qu'un document qui précise que la commune envisage d'adopter le document en tant que projet de plan en vertu de l'article 53bis. Ce document, dont la forme est déterminée par le Gouvernement, comprend en tout cas une motivation du recours à cette procédure et le texte intégral des articles 53bis et 53ter. "

JUSTIFICATION

Le recours à la procédure accélérée ne peut s'envisager que dans la transparence, sans prendre " en traître " la population. Dans le dispositif proposé, les citoyens participant à l'enquête publique ignorent que cette enquête risque d'être la dernière du processus d'approbation du PPAS, alors qu'ils peuvent légitimement penser qu'ils auront encore l'occasion de s'exprimer une seconde fois, lors de l'enquête prévue par l'article 56.

La suppression éventuelle de la seconde enquête publique doit dès lors être annoncée clairement dans le dossier soumis à enquête publique.

Le souhait des autorités communales de recourir, le cas échéant, à la faculté d'adopter définitivement le projet de plan offert par l'article 53bis doit donc être explicité dès la présentation du dossier de base. Ce souhait s'exprime d'ailleurs de manière implicite, dans la mesure où le dossier de base doit dans ce cas contenir tous les éléments prévus à l'article 49.

N° 2 (de M. Philippe DEBRY)

Article 3bis (nouveau)

Insérer un article 3bis (nouveau), libellé comme suit :

L'alinéa suivant est inséré entre le premier et le deuxième alinéa de l'article 52 de la même ordonnance :

" La délibération du conseil communal mentionne, le cas échéant, le souhait de faire usage de la faculté d'adopter définitivement le projet de plan énoncée à l'article 53bis. "

VERANTWOORDING

Zelfde verantwoording als voor het amendement op artikel 3.

Nr. 3 (van de heer Philippe DEBRY)

Artikel 5

In het ontworpen artikel, een 4° toe te voegen, luidend:

"er in het basisdossier slechts bijkomstige wijzigingen worden aangebracht die rekening houden met de opmerkingen over de oorspronkelijke plannen."

VERANTWOORDING

De mogelijkheid om het ontwerp van BBP definitief goed te keuren moet beperkt worden tot het geval dat er kleine wijzigingen worden aangebracht die tegemoet komen aan de opmerkingen die tijdens het openbaar onderzoek zijn gemaakt. Het amendement is gebaseerd op artikel 152^{quater}.

JUSTIFICATION

Même justification qu'à l'amendement présenté à l'article 3.

N° 3 (de M. Philippe DEBRY)

Article 5

Dans l'article 53bis proposé, ajouter un 4° libellé comme suit :

"4° que les modifications apportées au dossier de base sont accessoires et qu'elles visent à répondre aux objections suscitées par les plans initiaux."

JUSTIFICATION

Il convient de limiter la possibilité d'approuver définitivement le projet de PPAS au cas où les modifications apportées sont mineurs et répondent aux objections émises dans le cadre de l'enquête publique. La rédaction de l'amendement s'inspire de l'article 152^{quater}.

Bijlage 2

Advies betreffende het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de procedure voor de uitwerking en wijziging van de bijzondere bestemmingsplannen en verschillende bepalingen van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw

Advies van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
18 maart 1999

Aanhangigmaking

Overeenkomstig artikel 6, § 2 van de ordonnantie van 8 september 1994 houdende oprichting van de Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, ontving de Economische en Sociale Raad vanwege de minister belast met Ruimtelijke Ordening, Vervoer en Openbare Werken een verzoek om advies betreffende het voorontwerp van ordonnantie tot wijziging van de procedure voor de uitwerking en wijziging van de Bijzondere Bestemmingsplannen en verschillende bepalingen van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw.

In aansluiting op de werkzaamheden van zijn commissie ad hoc, die op 10 maart 1999 bijeenkwam, formuleert de Raad het volgend advies.

Advies van de Economische en Sociale Raad

A. In verband met de procedure voor de aanneming en de wijziging van de bijzondere bestemmingsplannen

De Raad stelt voor om de eerste fase van het overleg niet langer te laten steunen op een basisdossier, maar onmiddellijk op een ontwerp van plan, om aldus elke dubbelzinnigheid omtrent de draagwijdte van het gemeentelijk initiatief in het kader van de overlegprocedures te vermijden. Deze procedure impliceert dat de gemeente dadelijk, van bij de aanvang van de procedure, een dossier voorlegt met dezelfde nauwkeurigheid van een ontwerp van BBP, dan wel van een basisdossier.

B. In verband met de gevolgen van de "dubbele bevrozing" voor de vergunnings- en attestaanvragen

Overwegende dat de geplande wijziging erop neerkomt dat men het uitreiken van elke vergunning, waarop de bevrozing betrekking heeft, systematisch moet weigeren;

Overwegende dat deze blokkering bovendien één jaar kan duren en bijzonder nadelig kan zijn;

Acht de Raad het meer opportuun om aan de toepassing van het principe van de "goede plaatselijke aanleg" vast te houden.

C. Verlenging van de rechtskracht van het eerste gewestelijk ontwikkelingsplan

De Raad heeft vragen bij de bestaansredenen van het voorstel, gelet op het feit dat artikel 23, alinea 4 en het voorstel blijkbaar tot hetzelfde resultaat leiden.

Annexe 2

Avis concernant l'avant-projet d'ordonnance modifiant la procédure d'élaboration et de modification des plans particuliers d'affectation du sol et diverses dispositions de l'ordonnance du 29 août 1991 organique de la planification et de l'urbanisme

Avis du Conseil Economique et Social de la Région de Bruxelles-Capitale
18 mars 1999

Saisine

Conformément à l'article 6, § 2, de l'ordonnance du 8 septembre 1994 portant création du Conseil Economique et Social de la Région de Bruxelles-Capitale, le Conseil Economique et Social a reçu du Ministre chargé de l'Aménagement du Territoire, des Communications et des Travaux Publics une demande d'avis concernant l'avant-projet d'ordonnance modifiant la procédure d'élaboration des plans particuliers d'affectation du sol et diverses dispositions de l'ordonnance du 29 août 1991 organique de la planification et de l'urbanisme.

Suite aux travaux de sa commission ad hoc, qui s'est réunie le 10 mars 1999, le Conseil formule l'avis suivant.

Avis du Conseil Economique et Social

A. Quant à la procédure d'adoption et de modification des plans particuliers d'affectation du sol

Le Conseil propose que la première phase de concertation ne porte plus sur un dossier de base mais directement sur un projet de plan, afin d'éviter toute ambiguïté sur la portée de l'initiative communale dans le cadre des procédures de concertation. Cette procédure implique que la Commune présente d'emblée, au stade initial de la procédure, un dossier dont le degré de précision est celui d'un projet de PPAS plutôt que d'un dossier de base.

B. Quant aux effets du "double gel" sur les demandes de permis et de certificats

Considérant que la modification projetée revient à imposer systématiquement le refus de la délivrance de tout permis concerné par le gel,

Considérant par ailleurs que ce blocage peut durer une année et s'avérer particulièrement dommageable;

Le Conseil estime qu'il est plus opportuun d'en rester à l'application du principe du "bon aménagement des lieux".

C. Prolongation des effets du premier plan régional de développement

Le Conseil s'interroge sur la raison d'être de la proposition, étant donné que l'article 23, alinéa 4, semble aboutir au même résultat que la proposition.